

Op Dingsdag, den 6 November e. k.,

zal ten overstaan van het Vendu-departement publiek worden verkocht:

Een Huis en Erf,

gelegen in blok M, 3de Deel, Sectie 3, sub No. 8, gelegen op RIJSWIJK, verponding Nummer 6011, staande ten name van wijlen **Evert Jan Hendrik van der Beek** en

Clement Marc Chama.

BATAVIA, 6 October 1860. (3357)

Op een nader te bepalen dag in de volgende maand,

zullen de Ondergeteekenden, voor rekening van wijlen den Heer **E. A. L. Reijckmans**,

Op Vendutie verkoopen:
**Drie Steenen
WOONHUIZEN**

met Pannen gedekt en dito **Bijgebouwen**, gelegen op Noordwijk, waarvan twee zijn geoccupeerd door het Telegraaf-Bureau en een door den Heer de Bruijn, Mr. Kleedermaker.

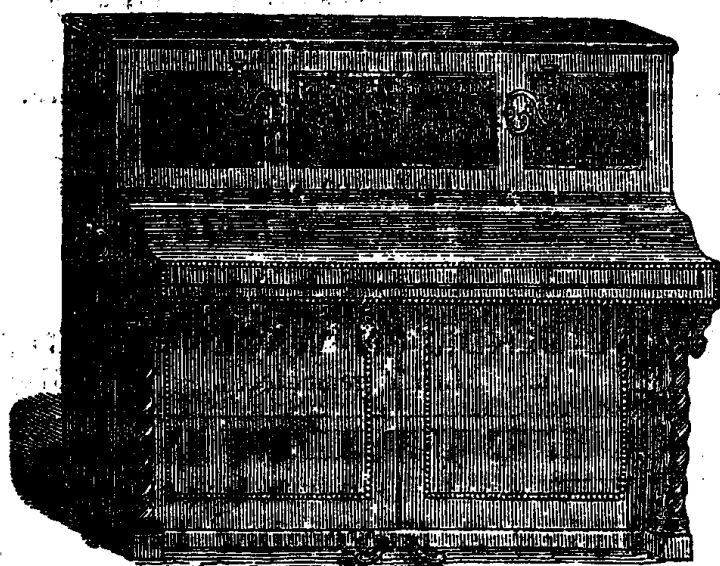
(3347) CASSALETTE & Co.

Op een nader te bepalen dag in de eerste helft der maand November,

zullen de ondergeteekenden op publieke Vendutie verkoopen:

20 Aandeelen, in de Ned. Ind. Stoomboot Maatschappij.

(3389) JOHN PRYCE & Co.

**F. BERDEN & Cie
FAB. DE PIANOS
A BRUXELLES**

Per Willem Kroonprins der Nederlanden, ontvangen en ontpakt:

4 prachtige PIANINO'S,

uit bovengenoemde Fabriek.

(3358) CASSALETTE & Co.

PUIKE EDAMMER KAAS.

Bij

(3338) WINSSER, DE LANGE & Co.

LEA & PERRINS,

WORCESTERSHIRE SAUCE,

bij (3333) VAN SLOOTEN, MORGAN & Co

ZUIVER AUSTRALIA GOUD,

in Staven en in bladen van 24 kt.

Voor die geene, welke dit Goud voor Remises voor Europa wenschen te Koopen is de prijs f 910.— per **Amsterdamsch** g.

Hetzelve wordt ook bij de **Thail** en **Reaal** en deszelfs onderdeelen verkocht.

(3328) J. SPEET.

ZEEUWSCHE

AARDAPPELEN,

bij

(3387) ABEELLEN, DENNISON & Co.

INRICTING

van

LAGER- EN MIDDELBAAR ONDERWIJS

voor

**JONGE HEEREN,
tevens voorbereidend voor het
Gymnasium WILLEM III.**

Batavia. — Koningsplein, bij de Race-Loods.

De Ondergeteekende, Directeur van bovengenoemde inrigting, heeft, ten einde aan de wenschen van velen gehoor te geven, besloten de betaling voor leerlingen **in den halven kost** te stellen op f 25,— 's maands, en **buiten halven kost** op f 20,—, mits de aankomende leerlingen den ouderdom van 10 jaren nog niet bereikt hebben. — Dagelijks is hij te spreken, des namiddags van 5½ tot 7 uren.

Batavia, 24 October 1860.

I. J. J. SNELLEBRAND,

Instituteur.

N.B. Aan deze Inrigting wordt nog een **SECONDANT** gevraagd. (3356)

HOTEL BUITENZORG.

De Ondergeteekende berigt het geëerde publiek, dat de **BIJGEBOUWEN** en **BADKAMERS** in genoemd Hôtel

gereed zijn, ruime Kamers voor families zijn beschikbaar, zoomede **vaste Kamers voor Commensalen à f 100,— en f 90,— 's maands.**

(3318) J. KUIJT.

Ontvangen:

Een factuur Puike

MOESEL- EN RHIJNWIJNEN,

van het beroemde merk

D. LEIDEN in KEULEN;

als: **Rüdesheimerberg,
Scharzberg Muscatell,
Marcobrunner,
Lieb Fraumilch,
Brauneberger Ausstich,
Brauneberger,
Rüdesheimer.**

Bij

(3385) WINSSER, DE LANGE & Co.

Bij de Ondergeteekenden op nieuw ontvangen:

Een factuur

**Engelsche Wagen- en Bendi-
tuigen en Zadels.**

(3334) VAN SLOOTEN, MORGAN & Co.

De Ondergeteekenden hebben ontvangen, per schip „Groot Meester Nationaal.”

**Huile d'Olive superfine Clarifiée,
(Salade Olie),**

van **J. L. Bacigalup: NICE.**

(3322) ABEELLEN, DENNISON & Co.

Per Doelwijk weder ontvangen:

GRASBOTER,

van J. DE KUIJZER te Delft.

(3337) VAN WALCHREN & VAN DORP.

Pas Ontvangen bij

GEBRS. BEIJNON,

Onvermengde Tarwe-Blom,

(Nijste kwaliteit),

van de Maatschappij de Korenschoof te Utrecht, in pakjes à 1 Amst. pond, zeer geschikt voor huisselijk gebruik en in blikken à 15 Amst. pond.

Zoo ook:

**Bessensap, Bessengenever en
Sirop de Punch.** (3341)

Ontvangen per Cyclone:

Fraaije Pleeten Ijskannen.

(3327) CASSALETTE & Co.

Van Walchren & van Dorp

ontvingen per Landbouw- en Commissie

Een partijje

DEBUSSCOPEN

of

PATRONENSPIEGELS

à f 8,— per stuk,

voor Borduur-, Haak-, Kralen- of Straminewerk

Eene beschrijving daarvan is te vinden in Tweede Bijvoegsel van den Java-Bode, dato 2 Junij (3381)

Verwisseling Kantoor

van

J. SPEET.

Met de Agnes, Kapt. **Little**, heeft de ondergeteekende ontvangen: **4800 Engelsche gouden Sovereigns.**

Dezelve zijn thans voor Mailreizigers tegen maten Prijs te bekomen.

De voorhanden zijnde **gouden- en zilvermuntsoorten**, bestaan thans in:

Cude Gouden Dukaten.

Nieuwe id. id.

Dubbele id. id.

Spaansche Gouden Doublons.

Mexicaansche id. id.

Amerikaansche Goudstukken

van

**TWINTIG, TIEN, VIJF, TWEE en EEN HALVE
EEN DOLLAR.**

Zilveren Mexicaansche Dollars.

id. **Spaansche Pilaar Matjes**

Fransche 5 francsstukken.

(3329) J. SPEET

Pas ontvangen:

Engelsch Bler (Muir) in vaten.

" " (Allsop) " do.

" " afgetapt in Engeland.

" **Vleesch** in vaatjes van 4 stuks.

" **Tongen** " " 10 "

" " " " 6 "

" **Azijs** in vaatjes

" **Hammen.**

Bij

(3390) J. BROWN

Wederom verkrijgbaar:

het gunstig bekende

STRIJKVERNIS

dat onmiddellijk de glans hergeeft aan Wagenkasten, Tuigen, etc.

(3393) Gebrs. ROSELJE & Co

Zoo even ontvangen

bij

WILLEM DE JONGE

Passer Pisang Batavia:

Le Fauchaux Geweren

waarmede men in de tijd van vijf minuten 20 Schoten, na verkiezing met hagel of kogel geladen, doen kan.

Groene en witte Verw in Olie

IJzeren LEDIKANTEN, voor 1 of 2 personen,

Hollandsch Loodwit, Berlijnsch Blauw en Goud Beenzwart.

Toonbankkasten, Vergulde Rameaux met Glas en Slot.

**Wagen- en Bendie Tuigen en
Wagenlantaarns.**

SCHILDERIJEN in verschillende afmetingen, zwarte en Vergulde Lijsten.

VENSTERGORDIJNEN met de daarbij behoorende Vergulde versieringen.

BASCULES voor het wegen van 2000 tot 3000 PONDEN. (3382)

MILITAIRE SOCIETEIT CONCORDIA.
THE-DANSANT.
Zaterdag den 27sten October 1860.
Namens het Bestuur:
De Secretaris,
BRUGMAN.

Voorstelling van den Heer
E. CONSTANT.
en Maandag avond voor het laatst, des
avonds ten 8 ure,
in de TENT van den Heer Olivier,
op het **Koningsplein:**
EERSTE RANG..... f 4.—
TWEDE " ..... " 3.—
DERDE " ..... " 2.—
VIERDE " ..... " 1.—
Eeren beneden de 10 jaren de helft. (3371)

GOEDEREN,
BESTEMD VOOR DE LANDEN
ASSEN EN PAMANOEKAN,
gelieve men STEEDS ter verzending derwaarts te
doen bezorgen
bij
REIJNST en VINJU.

De Ondergeteekende heeft de eer
te berigten, dat hij tot meerder
ak voor zijne LOGES, steeds Rijtuigen
hen beschikbaar zal hebben en meldt tevens,
thans eenige kamers verkrijgbaar zijn.
nog maakt hij bekend, dat men zich bij hem
eten ook buitenshuis kan abonneren.
(3367) J. VAN DEN BOS.

EENE JONGE DAME,
20 jaren oud, van fatsoenlijken huize,
ge uit Nederland aangekomen, wenschte eene plaat-
tot **Assistentie en gezelschap in eene**
soenlijke familie of ter opleiding van
gige kinderen, te of in den omtrek van
ia. Op salaris zal niet gelet worden, alléén op
fatsoenlijke behandeling.
lecterenden gelieven zich te wenden met *franco*
aan het Adres van den Heer VAN DORP,
der deses blads onder letter: **P. B.** (3361)

OP EENE SCHOOL TE BATAVIA
wordt verlangd eene DAME ter assis-
tentie in het geven van ONDERWIJS.
lecterenden gelieven zich te adresseren met *franco*
aan het Adres van den Heer VAN DORP,
handelaar te Batavia. (3316)

Op 1 November zal, in het locaal
der 1^e Gouvernements lagere school,
weltevreden, een **Cursus** worden geopend voor
Fransche, Engelsche en Duitse
door
J. H. BEDDIGS.
Onderwijzer aan genoemde school.

De Ondergeteekende, geadmitteerd
tot het uitoefenen van de
Verloskundige Praktijk
Batavia en Ommelanden, heeft de eer te berigten,
woonachtig is op **Molenvliet**, digt bij de
tegenover het huis vroeger bewoond door
heer BELJNON.
J. GROENEVELD,
Geboren Derksema.

NIEMAND sedert eental jaren in
Indië, **grondig bekend met**
verschillende kulturen en
administratie van dien, ziet zich door
mogheden, van zijnen wil onafhankelijk, buiten
king en verzoekt eene plaatsing.
res L. A.
(3375) LANGE & Co.

Kantoor en Magazijn
van de Ondergeteekenden, bevinden zich van
af aan de **grote rivier**, tegenover de
Bank, in het lokaal vroeger geoccupeerd
de Heeren ARNOLD & ZONEN.
Batavia, 27 October 1860.
H. & A. STRAUS.

Te koop
Een span goedlopende
SCHECHTEN,
ad. f 300.—
Te bevragen bij
(3377) G. KOLFF & Co.

Te koop:
 Eene melkgevende KOE met
kalf, Europeesch RAS, Eene KOE en KALF
Bengaalsch Ras.
Te bevragen bij
(3391) H. M. VAN DORP.

Te Koop in 't Groot:
Brandy,
MADEIRA EN SHERRY
OP FUSIE
TURZE & Co.
PORTER,
IN HEELE EN HALVE FLESSCHIEN.
Bij
(3365) BURT, MYRTLE & Co.

Te koop:
 HET GROOTE HUIS,
waarin thans
Het Instituut Molenvliet wordt
gehouden.
(3317) L. BRAS.

Wordt Gevraagd:
TWINTIG BANK-ACTIEN.
Adres bij
(3330) J. SPEET

 Een pakhuis
op de groote rivier, te aanvaarden 1ste Februarij 1861:
(3323) A. P. AGANOR.

MACHINERIEEN.
De Ondergeteekenden, **Agenten op Java,**
van de Heeren
PAWCETT, PRESTON & Co.,
Ingenieurs te Liverpool,
zijn bereid bestellingen aan te nemen op
SUIKER-
en

Rijstpelmolens,
CENTRIFUGES,
Stoommachines, zoowel voor het land als
voor schepen, Gas-toestellen, Zaag-
Machines, Arak-distilleer Toe-
stellen. IJzeren Praauwen,

SUIKER PANNEN,
in alle dimensien,
en alle andere soorten van
Machinerien.

Zij bieden te koop aan:
EENE HOOGDRUK
Stoommachine
en
SUIKERRIETMOLEN,

vervaardigd bij de hierboven genoemde firma, waarvan
de afmetingen zijn, als volgt:
Diameter der Cylinder . . . 26 Eng. duim.
Lengte " " . . . 54 " "
Diameter " " (Stoomma-
chine) . . . 14 " "
Lengte der slag van do. 42 " "
Diameter der Stoomketel . . . 5 " voeten.
Lengte " " . . . 17 " "
Voor nadere informatiën gelieve men zich te ver-
voegen bij
(3360) MORGAN, MELBOURN & Co.

TO SUGAR PLANTERS
and others
GEORGE FLETCHER,
Engineer and Sugar Millmaker of
Famham place Gravel Lane
Southwark London.

Begs respectfully to call the attention of Proprietors,
Attorneys and managers of Estates, and all those that
are in any way connected with the Manufacture of
Sugar, to the great strength and superiority of his
steam Engines, Sugar Mills, Juice pumps, Cane and
megass Carriers, steam Clarifiers, Simonering Pans,
Wrought and Cast Iron Sugar Pans, Steam Boilers
of all Kinds, Mill Gearing and water wheels over those
in general use, and especially to his Heavy slow spee-
ded Sugar Mill, capable of extracting from 65 to 70
Cent of Juice out of the cane, of which mill he
is the sole Inventor having introduced it in to the
Island of Cuba in the Year 1837 (in which place he
has had many years Experience as a Colonial Engineer)
since when it has been in general request in the Bri-
tish, Danish, Spanish and Portuguese Colonies, and
has given very great satisfaction, and having had up-
wards of twenty years practical experience in Machi-
nery for Sugar Estates, begs to state; that any orders
he may be favoured with, will be executed in a work-
manlike and proper way.

G. F. begs to remark; that his Machinery may not
appear cheap at first sight, but when *weight*, strength
and quality of workmanship are taken in to conside-
ration, it will be found cheaper per Ton than any
other maker, and he further begs to remark; that all
those, who have had any practical experience of machi-
nery for Sugar Estates are well aware of the trouble
and serious losses that have arisen frequently from
cheap and Defective Machinery, hence the desirability
of having strong effective and well adapted Machinery!
„such as G. F. is in the habit of supplying to his
numerous Friends in the before mentioned places” in
Conclusion and Considering the importance of the sub-
ject G. F. thinks it very proper here to remark, that
he makes it a general rule to finish everything in his
Manufactory not leaving anything to be done on the
Estate Excepting the Erection.

Communications addressed direct, or through British
Merchants will receive prompt attention.

GEORGE FLETCHER,
Engineer and Sugar Mill Manufacture Famham Place
Gravel Lane Southwark London.

PRICES OF ENGINES AND BOILERS.
1st June 1860.

Description.	High Pressure.				Boilers.			Prices.	
	Horse Power.	Diam. of Cylinder.	Length of Stroke.	Diam.	Length.	Number of Tubes.	Engines.	Boilers.	
Diagonal....	12	12	2-6	4-9	18-0	1 Flue.	£ 340	£ 165	
"	14	13	2-6	5-0	22-0	1 "	360	180	
"	18	15	3-0	5-6	27-0	1 "	460	220	
"	25	17	3-0	5-9	27-0	2 "	510	250	
"	30	18	3-6	6-0	30-0	2 "	640	310	
Column.....	30	18½	3-6	6-0	30-0	2 "	840	310	
Diagonal....	35	20½	3-6	Two 5-9	25-0	2 "	700	500	
Oscillator...	35	20½	3-4	Two 5-9	25-0	2 "	600	500	
Column.....	40	22	4-0	Two 5-9	26-0	2 "	1040	510	
"	50	24	4-0	Two 6-0	30-0	2 "	1100	550	

Sugar Mills.									
Horse Power.	Rollers.		Bearings of Top Roll.		Description of Gearing.	Price.	Weight of Mill and Gearing.		
	Diam.	Length.	Diam.	Length.					
12	22	42	7½	9½	Single Compound.	£ 415	18	Tons.	
14	24	48	8½	11½		600	27	"	
18	24	54	9	11½		650	29	"	
18	26	54	9½	11	"	700	32	"	
25	26	60	9½	12½	"	750	33½	"	
30	28	60	10½	14½	"	960	44	"	
35	28	66	10½	14½	"	1060	48½	"	
40	28	72	10½	14½	"	1120	51	"	
50	30	72	11	15	"	1250	56	"	

Packed and delivered for Shipment in either of
the Docks in London less 5 Percent Discount for Cash.
(3262)

Bataviasche IJ-societeit.
Ter vervanging van den Heer
W. J. van den BROEK, die wegens
vertrek naar Europa als *Commissaris* is afgetre-
den, is als zoodanig opgetreden de Heer **D. J.**
BIJLEVELD. — zijnde het bestuur nu za-
mengesteld uit de heeren:
A. J. W. VAN DELDEN,
F. H. TIEDEMAN en
D. J. BIJLEVELD.
BATAVIA, 20 October 1860. (3346)

NOTICE.

The second annual general meeting of the British residents in Batavia, prescribed by act of Parliament, will be held at the office of this Consulate on Monday the 5th proximo at 2 o'clock p. m.

ALEX. FRASER,
H. B. M. Consul.
Batavia, 27 October 1860. (3388)

DE PILLEN VAN HOLLOWAY.

Het schijnt alsof de pharmacopoea tot een klein getal middelen vermindert is, onder welke middelen, de zalf en pillen van Holloway de eerste plaats innemen. Wij hebben personen gesproken, die onderdrukt waren van de goede uitwerking der pillen in gevallen van vallende ziekte, gewone stuipen, kramp, galziekten, darm-kramp, hart-klopping enz. en alle maken, als uit een mond gewag van de onfeilbare en spoedige goede uitwerking der pillen. Evenzoo met de zalf. Algemeen is men van meening dat deze minner faalt bij zweeren en puisten. Het is een onbetwistbaar feit dat zij, die het best met de toebereiding hier van bekend zijn, er het onbepaalde vertrouwen in stellen.

Doozjes Pillen à f 1. — f 5. — f 5. —

Potjes zalf à f 1. — f 5. — f 5. —

Te Batavia bij S. B. van Kleef & Co.

- Banjoemaas • M. S. Cherman.
- Soerakarta • W. Veldman.
- Djocjocarta • Buijn & Co.
- Salatiga • F. Kruthoffer.
- Tagal • Wed. Dort.
- Cheribon • W. Galistan.
- Cheribon • M. Blok en Co. (3359)
- Samarang • H. L. Lijon en Co.

de Groot, Kolff & Co. en de hoofd agenten Soesman en Co.

Groote fijne LEIJEN, f 8. — per dozijn.

Potlooden,

rood en blaauw in één. Idem in verschillende kleuren.

Ontvangen bij H. M. VAN DORP. (3379)

1861.

KANTOOR AGENDA. f 5. —
OPGEPLAKTE KANTOOR-ALMANAK " 1.50
ONOPGEPLAKTE, IDEM " 1. —
Opgeplakte KLEINER, IDEM " 1. —
Verkrijgbaar bij

H. M. VAN DORP, te Batavia.
en M. BLOK & Co., " Cheribon. (3311)

Nederlandsche STAATSLOTERIJ.

M. Polak & Zoon,
gedelegeerde 1ste klasse te 's Hage.

243ste STAATSLOTERIJ,
groot f 990,000. —

bestaande uit:

20.000 LOTEN, 10.000 PRIJZEN en 2 PREMIËN.
Hoogste Prijzen f 100,000. — f 50,000. —
twee van f 25,000. —, twee van
20,000. — en één premie van
f 30,000. — aan de laatste
uitkomende de 60 hoogste prijzen.

Bestellingen op Loten in de 243 en volgende trekkingen worden voortdurend door den ondergeteekende tegen vooruit betaling aangenomen:

Een Heel Lot . . . . f 100. —
Een Halve " . . . . " 50. —
Een Vijfde " . . . . " 20. —

door

H. M. VAN DORP, Boekhandelaar.
Batavia, 1860. (3312)

LOTTERIJ-OEWANG.

Bernama:

Nederlands. Staats-Loterij,
BESARNJA

f 990,000. — roepia.

Njang nanti di tarek di Kantornja Toewan

M. POLAK,

di 's Gravenhage, (Negri Wollanda),
Njang boleh dapat dia poenja Nommor deri ini Loterij di Batawie sama Toewan

H. M. VAN DORP,

njang berkwasia deri inie Loterij:

Satoe nommor . . . . . f 100. —
Satenga " . . . . . " 50. —
Lima bagian satoe nommor " 20. —
(3313)

ELASTIEKE BALLEN.

Ballons Grimaçiers et criants,

Ballons figurés et coloriés,

In alle grootte en verscheidenheid ont-
vangen bij G. KOLFF & Co. (3342)

TOLLENS EN ZIJN TIJD

door

Dr. G. D. J. SCHOTEL,

franco per post f 7. —.

Deze merkwaardige levensbeschrijving en tijdsbeschouwing in Nederland met geestdrift ontvangen, zal ook hier zeker welkom zijn, bij de vele vereerders en bezitters van 's Dichters werken. (3372)

De Indier 1861,

ALGEMEEN NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD
voor de

NEDERLANDSCHE KOLONIËN.

Redactie en Inrigting van **De Indier** ondergaan met 1861 een geheele verandering en belangrijke verbetering, en zal daardoor met de meest gezochte Dagbladen veilig kunnen concurreren. UITVOERIG PROSPECTUS dienaangaande gratis te bekomen.

Voor **Abonnementen** ad f 36. —, gelieven men zich ten spoedigste aan te melden bij

(3343) G. KOLFF & Co.

Ontvangen:

Indisch Staatsblad 1859.

(NOMAN-EDITIE).

En wederom te bekomen:

De Indische Staatsbladen,

compleet 1816—1859, in lederen band met vervolgen, ad f 72. —

benevens eenige Exemplaren van:

De Nederlandsche Staatsbladen,
1813—1859 compleet.

Te Batavia bij G. KOLFF & Co.,
(3373) " Samarang " DE GROOT, KOLFF & Co.

Bij G. KOLFF & Co. te Batavia en Heeren Boekhandelaren op Java zijn nog te bekomen eenige Exemplaren van:

HET BATAVIAASCH ALBUM.

10tal Gezigten uit de Hoofdplaats
van Nederlandsch-Indië.

In fraai Couvert f 12. —.

Op aanvraag wordt dit PLAATWERK ook aan betrekkingen en vrienden in Nederland verzonden, alwaar dit werk niet in den Handel verkrijgbaar is. (3374)

Geconsigneerden:

C. & R. 1418/20, 3 kisten

Manufacturen; afgeladen door de Heeren
J. H. CLAUS en J. RAULINO, per Ned.
Schip **BEZOEKI** kapitein **W. Rusman**, gelieve zich ten spoedigste bekend te stellen bij

(3383)

de Agenten,
REIJNST & VINJU.

Die iets te vorderen hebben of verschuldigd zijn aan den boedel van de op heden alhier overledene Mevrouw **Helena Christina Seijling**, weduwe van **Andries Eckhardt**, gelieven daarvan aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van zes weken na dato dezes aan de testamentaire executeuren

P. DE BRUIJN

C. FISSEK.

Batavia, 22 October 1860.

(3321)

STOOMGELEGENHEID.

Naar Muntok, Riouw en Singapore op den 30 October per het Stoomschip **Palembang**.

Naar Samarang en Soerabaja op den 7 en 22 van iedere maand.

Naar Muntok, Riouw en Singapore op den 15 en 30 van iedere maand.

Nadere informatiën bij
(3380) W. CORES DE VRIES.
Batavia, den 27 October 1860.

Stoomschip

PRINS VAN ORANJE

Het vertrek van dit Stoomschip van TAVIA direct naar SOERABAJA is paald als volgt:

Op Dingsdag, den 30sten October

Voor Vracht en Passage gelieve men zich te adresseren bij

De Agenten,
(3314) MORGAN, MELBOURN &

Stoomboot PRINS VAN ORANJE

directe dienst tusschen SOERABAJA BATAVIA en vice-versa gedurende NOVEMBER.

Vertrek van SOERABAJA.	Verblijf te BATAVIA.	Vertrek van BATAVIA.
Zaterdag, den 5den.	5, 6, 7 en 8	Vrijdag, den 11den.
Dingsdag, " 13den.	13, 16, 17 en 18	Maandag, " 14den.
Vrijdag, " 23sten.	25, 26, 27 en 28	Donderdag, " 24sten.

Dus in ééne week heen en terug met 4 dagen op houd te Batavia.

Voor Vracht en Passage gelieve men zich te adresseren bij

De Agenten,
(3364) MORGAN, MELBOURN &

Naar Singapore

Het vertrek van het Stoomschip KONINGIN DER NEDERLANDEN

is bepaald voor de volgende MAANDEN, als

NOVEMBER, den 15den.

DECEMBER, " 15den.

Nadere inlichtingen te bekomen ten kantore der Ind. Stoomboot Maatschappij

(3315) MACLAINE, WATSON & Co.,

Directeurs

Het vertrek van de Stoomboot SAMARANG PACK

is bepaald den 7den November naar CHERIBON.

De Agenten,
(3376) BUIJS, JACOBSEN &

PASSAGE NAAR NEDERLAND

wordt aangeboden met het Ned. Schip

Kosmopolite

Kapt. J. BOUTEN,

dat tegen het einde van November of het begin December direct van hier vertrekken zal.

Informatiën te bekomen bij

De Agenten,
(3350) B. KOPERSMIT &

Vracht en Passage direct

NAAR SOERABAJA

wordt aangeboden met het Frigate

„Amsterdam“

Kapt. WIEGMINK,

om tegen het einde dezer week de te verzeilen.

(3355) B. KOPERSMIT &

VOOR PASSAGIERS EN GOEDEREN

SAMARANG

wordt aangeboden het Ned. S.

Bezoekie

Kapt. W. RUSMA

om in het begin der volgende maand waarts te vertrekken.

(3384) REIJNST en

Vracht en Passage naar

SAMARANG

per het Ned. Ind. Schip

SARA ELEONO

gezagvoerder D. SCHUIJER om in den loop der volgende week te vertrekken. Aders bij den Gezagvoerder te TANAH-ABANG

De Agenten,
(3351) CASSALETTI &

EERSTE BIJVOEGSEL behoorende bij den JAVA-BODE,

van Zaterdag, 27 October 1860, N°. 86.

Bij Koninklijk besluit van den 4den Augustus 1860, no. 49, benoemd tot onderwijzers der derde klasse voor de dienst in Nederlandsch-Indië, de onderwijzers van den tweeden rang: G. F. Julius jr., te Hilversum, en J. van Maaswinkel, te Amsterdam.

Bij Koninklijk besluit van den 13den Augustus 1860 no. 50, de eerste luitenant F. G. A. Stoecker, van de infanterie van leger in Nederland, thans tijdelijk gedetacheerd bij het leger Oost-Indië, in zijn rang en ancienniteit definitief overgezet bij het wapen der der infanterie van laatstgemeld leger.

Beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Koloniën, van den 8sten Augustus 1860 litt. A. no. 1, aan W. F. van Raemdonck, gewezen letterzetter der eerste klasse bij 's lands drukkerij te Batavia, laatstelijk op wachtgeld, met verlof in Nederland, verleend eene verlenging van zes maanden.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Koloniën, van den 10 Augustus 1860, litt. A. no. 1, aan den Oost-Indischen ambtenaar, met verlof in Nederland, H. Bernard, gewezen zoutverkoopkhuismeester te Cheribon, verleend eene verdere verlenging van verlof voor den tijd zes maanden.

Civiel Departement.

Benoemd:

kommies controleur der inkomende en uitgaande regten te Batavia, de ontvanger der inkomende en uitgaande regten te Cheribon, H. Schouten.

adjunkt boekhouder bij den ontvanger der inkomende en uitgaande regten te Batavia, de tweede kommis bijdien ontvanger C. Willems.

BIJ DE BURGERLIJKE OPENBARE WERKEN.

Hersteld:

activiteit, de architect P. J. Dumoulin, onlangs van verlof uit Nederland teruggekeerd;

met bepaling, dat hij werkzaam zal zijn onder de bevelen van den eerste aanwezenden ingenieur in de residentie Soerabaja en verblijf houden ter hoofdplaats van dien naam.

Werkzaam gesteld:

door Zijne Majesteit den Koning benoemde onlangs uit Nederland aangekomen aspirant ingenieur A. A. Overgaauw Pennis;

met bepaling, dat hij werkzaam zal zijn onder de bevelen van den eerst aanwezenden ingenieur in de residentie Samarang en verblijf houden ter hoofdplaats van dien naam.

Overgeplaatst:

Paseroean naar de hoofdplaats Makassar (Celebes en Onverhoorigheden), (de opzigt der tweede klasse J. C. Motta Soerabaja, naar de hoofdplaats Pasoeroean de opzigt der tweede klasse J. A. Hahné.

Militair Departement.

Ontslagen:

zijn verzoek, eervol, uit Zr. Ms. militaire dienst, de eerste luitenant der infanterie J. G. A. van Leeuwen.

Geplaatst:

de geneeskundige dienst ter Sumatra's Westkust en Onderverhoorigheden, de officier van gezondheid der derde klasse S. H. A. Begemann, thans ter beschikking te Batavia

ADVERTENTIE.

POSTKANTOOR.

Directeur der Posterijen herinnert bij deze belanghebbenden de tweede mailstoomer in October den 30sten zullende verhuizen, de brievenpakketten daarmede te verzenden, bij 't Postkantoor te Weltevreden zullen worden gesloten, op

Maandag den 29sten October,

avonds te 8 uren, voor Europa, Britsch-Indië, China, enz.

evens voor Banka, Palembang, Billiton en Riouw.

de directeur der produkten en civiele magazijnen maakt bekend, dat de resident van Soerabaja op Woensdag den 7den November aanstaande, des morgens te 8 uren, in den dalem van den van Soerabaja, overeenkomstig het reglement op het huizen uitbestedingen (staatsblad 1829 no 67) eene openbare uiting zal worden gehouden voor de levering van verschillende behoeften, voor de landsdienst in die residentie gedurende het jaar 1861.

voorwaarden dezer uitbesteding liggen ter inzage van belanghebbenden op het residentie-kantoor te Soerabaja en op de kantoren van de assistent-residenten der afdelingen van dat gewest.

personen genegen om, onder genot van f80:— de betrekking klerk op het bureau van den chef der 7de Waterstaatsafdeeling, Pongianak te aanvaarden, gelieven, onder overlegging van een personeelen beschrijvingsstaat,

van bewijzen van goed gedrag en van te zijn vastingezetene van Nederlandsch-Indië.

en, voor het geval zij in dienst van den lande zijn of zijn geweest, van een volledigen dienststaat.

bij behoorlijk gezegd en c. q. gefrankeerd rekest te wenschen den directeur der Burgerlijke openbare werken.

resident van Riouw maakt bij deze bekend, dat de pachten der eene landsmiddelen in de residentie Riouw voor het jaar 1861 zullen worden opgeveild op Donderdag den 29sten October 1860, ten kantore van hem resident, des voormiddags te 10 uren.

pachtpenningen moeten worden voldaan in voor Nederlandsche wetten betaalmiddelen, terwijl de pachten bij opslag zullen worden opgeveild.

voorwaarden der onderscheidene pachten zullen dagelijks, onderling van zon- en feestdagen ten dienste van gegadigden, in de residentie-kantore ter kennisname liggen, kunnende zij, de pachten worden toegewezen, ook voor den vervolgenden tijd inzage van die pachtvoorwaarden bekomen.

VENDUTIE.

Maandag, den 29 October, voor het woonhuis van wijlen G. wed. Haase, door van Slooten, Morgan & Co.

Maandag, den 30 October, voor het woonhuis van den heer J. B. door van Riet & ter Gouw.

en

het kommissiehuis van Abeelen Dennison & Co.

den 2 November, voor de toko van Gebrs. Veit, op

en

het kommissiehuis van van Slooten, Morgan & Co.

Opvoering van Creditoren.

De Java'sche Courant van Woensdag jl. worden opgeroepen de creditoren in de navolgende boedels:

Door de Weeskamer te Batavia, van wijlen J. C. W. Stader,

man en D. E. J. Nolthenius, 2de luitenant der inf.; W. de Moll, gepensioneerd kapitein; J. J. Winterhalter, gepensioneerd sergeant; H. Kuiper, gepensioneerd brigadier; J. W. F. Hardy, ambtenaar op wachtgeld, laatstelijk assistent-resident van Madjalengka (residentie Cheribon); L. Oudhoff, opziener der genie in de Lampoengsche distrikten; P. J. Beckers, W. A. Noordwijns, W. C. Scott en mejufv. J. Boor, parikuliëre personen.

Door den Executeur Testamentair te Sumanap, van wijlen J. Pirie, laatstelijk kommis aldaar.

Door den Testamentair Executeur te Batavia, van wijlen den inder Okwie Naimien en de chineesche vrouw Tio Tannio.

Aangekomen Vreemdelingen.

van den 24sten tot en met den 26sten October.

HOTEL DER NEDERLANDEN. J. H. Cramer van Baumgarten, van Bandjermassing. — Itzinga, van Idem. — H. Yule, van Buitenzorg. — D. A. G. van der Gaat, van de Reede. — S. A. J. de Bruin, van Soerabaja. — H. B. Denkelaar, van Idem.

HOTEL DES INDES. E. Moses, van Singapore. — Hillsteel, van Idem. — H. C. Deufferniel, van de Reede. — C. F. Hurkstrok, van Idem. — Kleck, van Idem. — P. Peeters, van Batavia.

HOTEL WILLEM II. Haack van der Goes, van Mr. Cornelis. — E. P. Tornbrink, van Djokjakarta. — Vergugt, van de Reede. — Slot, van Idem.

JAVA HOTEL. P. P. J. Eijpen, van Bandjermassing. — S. J. Boers, van Idem. — Joh. Lamke, van Samarang. — A. B. Cruick, van Singapore. — A. Serruys, van Rotterdam. — T. van Rosenthal, van 'sHage.

Vertrekkende Personen.

F. L. Knippers en mejufvrouw J. Koster. — R. Plump.

EEN BLIK OP ONZEN TIJD.

Schiller zeide: »De wereldgeschiedenis is het wereldgerigt,» en hij sprak een groote, een diepe waarheid uit.

Wat goed is blijft, wat slecht is verdwijnt.

Wij, kinderen der 19de eeuw, wij leven in een veelbewogen, onrustigen tijd, waarin veel, wat men dacht ijersterk te zijn en nog eeuwen storm en onweer te kunnen doorstaan, valt en vermolmd blijkt te zijn.

Menigeen zucht over dezen tijd; velen gelooven, meer nog twijfelen bij het vernemen van al de ellende, die op onze aarde heerscht, aan een teruggang der menschheid.

Is dat waarheid? Onze overtuiging is het tegendeel. Werwaarts wij den blik wenden, overal gisting, beroering, strijd, op stoffelijk zoowel als op geestelijk gebied, ja op dit laatste niet het minst. Waar strijd is is leven, dat is een axioma, en alleen daarom zou de teruggang betwijfeld kunnen worden. Er is strijd, hier en daar en ginds, overal; een streven naar vrijheid, naar emancipatie van al wat, dikwijls sints eeuwen, ligchaam en geest kluisterde. Vrijheid eischt men, bevrijding van tyrannie, bevrijding van hiërarchie. In deze twee groote zaken is dunkt ons alles bevat, wat de huidige dag wenscht, vraagt, bidt, eischt, en bij weigering zich met geweld verschafft.

Beide groote zaken vereenigd vinden we in den strijd, die thans op het Appenijnsche schiereiland wordt gevoerd, want zoo ergens is daar geestelijke en wereldlijke tyrannie vereenigd en dooft ze alle licht en leven, en dus alle vrijheid uit. De Italiaansche onafhankelijkheidsoorlog, die het tyrannieke huis der Bourbons (naar wij hopen voor immer) uit Napels heeft verdreven, diezelfde krijg knoot het pauselijk gezag, de beligchaamde hiërarchie en uit den aard der zaak de noodzakelijke, ja natuurlijke bondgenoot van wereldlijke verdrukking. Want een volk, dat behoefte gevoelt om vrij te *leven*, gevoelt ook, zij het ook niet onmiddellijk, behoefte om vrij te *denken*. In 't afgetrokken beschouwd diende her eerste een gevolg te zijn van het laatste, in de werkelijkheid is dit niet het geval. De geschiedenis geeft voorbeelden van volken, die staatkundig zich vrij maakten, terwijl zij hun geest gevangen gaven in de grootste slavernij. Zoo voerden de Nederlanders der 16de eeuw een oorlog om godsdienstvrijheid alleen (1568—1572) terwijl in 1572 die strijd veranderde in een kampen om staatkundige vrijheid. En nog was die vrijheid niet verkregen, nog bloedden de wonden, naauw vond men een oogenblik verademing in het twaalfjarig bestand, of het grootste deel des volks boog gewillig het hoofd voor het starre dogma van Dordt; ze namen blijde in plaats van den vleeschelijken pans, dien zij verloieden, een papieren, die niet minder drukkend was, en stroomde het bloed, en klom het anathema en klemde de verbanning van en voor wie vrijheid wilden ook op geestelijk gebied.

Maar, en dit is onze troost, bij staatkundige vrijheid is geen bestendiging van hiërarchie of priesterheerschappij mogelijk. Vroeg of laat verheffen zich er stemmen tegen, eerst zachtkens, een enkele; dan laider, velen, tot eindelijk het laatste spoor van dwingelandij verdwijnt. In de staten, die zich thans hebben vrijgemaakt van 't ondraaglijke juk, door de gewetenloze Bourbons op hun schouderen geladen, heeft ook de priesterheerschappij zijn hechtsten steun verloren. Want de opkomst van die heerschappij dagteekent van den tijd, dat Rome's bisschop wereldlijk vorst werd, en algemeen bekend veronderstellen wij de wijze, waarop die kerkvoogden hante wereldlijke en daardoor ook hunne geestelijke heerschappij vestten. Zonder die wereldlijke magt betekent de priesterheerschappij weinig. De geschiedenis der jongste tijden heeft dit overtuigend bewezen. Aan wie dankt de pans nog het bezit van zijn gebied, gesmaldeeld als het reeds is door de afscheuring der Romagna? Aan de fransche hajonetten, die hem steunen. Onttrek hem dien steun en hij heeft opgehouden wereldlijk vorst te zijn. Dat juist is de grievelijke zijner onderdanen en van zooveel buiten Italië tegen hem, dat hij wereldlijk vorst is, bewijs genoeg, dat zijn wereldlijk bestuur niet zeer den bloei en de welvaart zijns lands bevoorlert. Maar de gebeurtenissen in Italië doen wel vooruitzien, dat dit wereldlijk rijk niet lang staande zal blijven — wellicht is het op dezen oogenblik reeds gevallen, er behoort de wanklank: *Kerkelijke Staat* tot de geschiedenis. Dan ook is de tijd daar, dat de bekrampen opvatting des Christendoms door de hiërarchie plaats zal en moet maken voor een nimmer, een universele.

Maar niet alleen in het roomsche Italië, ook in protestantsche landen heerscht strijd, hoewel daar

hoofdzakelijk op geestelijk terrein. Daar gevoelt zich tal van hoofden geëmaniceerd naar den geest, maar is tevens rein menschelijk van harte, zoodat, terwijl ze aan den eenen kant breken met het supranaturalisme, ze aan den anderen kant hunne heilige, diep gevoelde overtuiging uitpreken: de godsdienst behoort tot het wezen van den mensch. Daar wordt de kamp gestreden tusschen geest en vorm, en het hervormingswerk, zoo jammerlijk en ontijdig gestuit, weer opgevat en met kracht doorgezet. Daar hebben er velen den moed, opentlijk te breken met tradities, die sints achttien eeuwen voor heilige waarheid golden en nog gelden, een hiërarchie op het papier, een august hangen aan de letter, evenzeer vrijheid en vooruitgang, licht en leven vijandig, als een hiërarchie van vleesch en bloed, en daarom evenmin op den duur houdbaar. Men bekomme zich des niet. Evenmin als de afschudding der tyrannie de pligten van den mensch tot de maatschappij in 't algemeen, tot ieder burger in 't bijzonder en tot het hoofd van den staat opheft, evenmin wordt der zelfzucht door het op zijn stellen van de hiërarchie, 't zij van vleesch of papier, een grootere speelruimte gegeven. Integendeel, gelijk in de burgermaatschappij de pligten des burgers, zoo ook worden in de geestelijke of godsdienstige wereld de zedelijke pligten des menschen veredeld en strenger gemaakt en 's menschen verantwoordelijkheid grooter.

Wij verheugen ons in dien strijd, want niet de vorm, maar de geest is eeuwig. Wetenschap en theologie, zoo lang met elkaër in strijd, reiken elkander thans de hand. De laatste, onder hare zusteren, waar zij zich als wetenschap wilde doen gelden, zoo dikwijls met een meelijdig schouderophalen en een: *Leider! du auch?* ontvangen, doet afstand van haar bovennatuurlijk wapenmagazijn, en plaatst zich nederig op dezelfde bank met hare zusteren. En, om nu een enkelen blik buiten dit gebied te werpen: de geologie doet ontdekking op ontdekking, zij spreekt ons van tijden, waarvan niemand ooit iets had vernomen; de natuurkunde spoort onverpoosd en onvermoed de groote schepping na en brengt tal van nieuwe resultaten aan het licht. Volken en staten, door duizenden mijlen gescheiden, spreken in weinig oogenblikken met elkander, dagelijks worden er nieuwe en betere middelen van gemeenschap uitgedacht en aangewend. Kerken, scholen en hospitalen verrijzen al meer en meer; kennis en wetenschap worden hoelangs zoo meer aller-eigendom. En is de zedelijkheid nog niet overal wat wij wenschen dit reeds hebben wij vóór bij vroegere eeuwen, dat toen openbaar werd gepleegd, wat men thans zorgvuldig verbergt.

Daarom wel ons in dezen tijd te leven! Doen wij ons voordeel met wat kunst en wetenschap ons aanbieden, mits wij geen oogenblik ons levensdoel uit het oog verliezen: één te zijn met den eenwigen Geest der volmaakte Liefde.

Dit zijn zoo kortelijk de gedachten, die een beschouwing van den tegenwoordigen tijd bij ons opwekte. Wij hebben gearzeld ze als een dagbladartikel meê te deelen, omdat men — waarom is ons nooit duidelijk geweest — alles wat eenigzins godsdienst raakte — bij velen ook zelfs onderwijst — niet in een dagblad dult. Maar wanneer men zijn aandacht, zijn volle aandacht vestigt op de staatkundige, d. i. meestal stoffelijke belangen, vergeet dan de godsdienstige, d. i. geestelijke, derhalve hoogere belangen niet evenzeer onze opmerkzaamheid? Vooral thans bij het bespreken van kwestien, waar beide belangen vereenigd en dooreengeweven zijn. Deze bedenking hief bij ons de vorige op.

Eindelijk nog dit. Wij hebben onze persoonlijke overtuiging uitgesproken, niet met het doel een andersdenkende te kwetsen. Vragen we voor ons-zelfen vrijheid van meening, wij staan die volgaarne anderen toe.

Overzicht van het gebeurde in Nederlandsch-Indië.

Batavia, 27 October. Het doet ons genoegen bij deze gelegenheid zeer uitvoerige berichten omtrent de laatste krijgsverrichtingen te Bandjermassing te kunnen mededeelen, hoewel wij gaarne gunstiger hadden vernield. Wordt men ook weemoedig aangedaan door de gedachte aan de dapperen, die met hun bloed den eens gezworen eed van trouw hebben bezegeld, het Hollandsch hart klopt fier bij het vernemen der dappere feiten, daar als overal steeds door ons leger bezwezen. Wij verwijzen onze lezers naar die uitvoerige berichten.

De telegraaf bragt alhier van Soerabaja het bericht, dat er onlusten zijn uitgebroken op Ceraus zuidkust, waarvan de oorzaak in het Kakianverbond schijnt te liggen. Nadere bijzonderheden zijn nog niet bekend, en zullen hoogst waarschijnlijk voor 't vertrek dezer mail ook niet bekend worden. Wij hopen dat het gebeurde niet te gewigtig zij en vooral geen groote gevolgen hebbe, die het zenden van troepen derwaarts noodzakelijk zouden maken, want waarlijk, die hebben we hier niet te veel.

Overigens kunnen we, wat de rust aanbetreft, van al onze bezittingen zeggen: overal heerscht de meest rustige rust.

De berichten gedurende de laatste veertien dagen van de verschillende gedeelten des Archipels ontvangen, behelzen over 't geheel zeer weinig belangrijks, en men zal het ons daarom ten goede houden, dat we summarisch zeggen: de gezondheidstoestand der bevolking is op de eene plaats iets beter, op de andere iets minder, over 't geheel voldoende; de weersgesteldheid eveneens, terwijl de oogst gunstig staat.

Met de zaak van den vrijen arbeid in Rembang en Cheribon zijn we nog geen haireed gevorderd. Het officiele blad bewaart over deze aangelegenheid een hardnekkig stilzwijgen, en het onderzoek in Cheribon schijnt nog niet afgeloopen te zijn, of de resultaten blijven verholten, althans men verneemt er geen syllabe van. »Maar ge weet immers, hoe het met kommissiën en onderzoekingen gaat, zoowel in Nederland als hier!» — Ja wel, maar geen hateligheden als ik u verzoeken mag. — Hier te Batavia hoort men er niet meer van spreken.

Men ziet h. t. behalve Bandjermassing en Ceram zijn de staatkundige berigten dezen keer bitter pover, en wij beklagen ons des niet, of 't moest zijn, om eens een nieuw onderwerp van konverzatie te hebben, waar iedereen met iedereen over spreken kon. Zulke onderwerpen, men zal het ons toestemmen, ontbreken hier wel eens.

Het doodvonnis, in 't begin van dit jaar over de fraaije letteren in Indië door den boekhandel te Batavia geveeld, is voorloopig opgeheven, en men wil zien, of zij hier nog een langer leven verdienen. De Heeren Lange & Co. hadden genoeg van de *Warnasarie*, de heer van Dorp van den *Nederlandsch-Indischen Musenalmanak*, » arm kindjen! reeds gestorven, nog geen twalef maandjens oud! » Of het geweten den uitgever van den zoo vroeg overleden almanak plaagde, dan of het mompelend gerucht van een op touw gezette, maar in 't water gevallen onderneming door een vereeniging van jonge mannen hier, de oorzaak is van een nienwe poging — wij weten en vragen het niet. Genoeg de vorige week plaatste de uitgever dezes een advertentie, waarin het plan ter uitgave van een *Nederlandsch-Indischen Vo'ksalmanak* werd aangekondigd en een algemeene oproeping gerigt aan al wie wilde en konde bijdragen. De kampvechters, reeds vroeger, ook nog in 't vorig jaar in 't strijdperk verschenen, werden afzonderlijk uitnoodigd. Zullen ze antwoorden op die roepstem, die geestesvruchten vraagt? Zal, » wen de bloemksten ten kranzen zijn zaamgevlochten, » het publiek genegen zijn, ze te koopen? Wij hopen en vertrouwen van beide: Ja! De prijs kan geen hinderpaal zijn, wat bij de vroegere, meer uitgebreide en kostbare jaarboekjes wel eens het geval was. En zal men ook in Nederland begeerig zijn een blik te werpen in wat onder de tropische zonne werd gedicht en gedacht? Dat weten wij niet, en durven er niet bevestigend op antwoorden. Tot dusverre is het ons nog niet gebleken, dat de dagbladen en tijdschriften, geheel of ten deele aan Indië en zijn belangen toegewijd, zich veel lieten gelegen liggen aan 't geen hier de pers verlaat. Zoo b. v. hebben we nog geen enkel woord over het laatste jaarboekje, hier uitgekomen gelezen. Een weinig aanmoediging verdiende een dergelijke onderneming van de zijde des moederlands wel. 't Is waar, dat vermeerderd of vermindert het batig slot niet; maar de geest heeft toch ook zijn regten?

BATAVIA.

Even voor het ter perse leggen dezer Courant, ontvingen wij den Java-post.

Met de *Java*, hier eergisteren van Bandjermassing aangekomen, ontvingen wij zeer uitvoerige berigten omtrent de laatste krijgsvieringen aldaar, die wij het genoege hebben gehad, reeds gisteren bij extra No. aan onze abonne's hier ter hoofdplaats mede te deelen, en die we thans als afzonderlijk bijvoegsel met dit No. verzenden.

Als bijvoeging op onze mededeelingen van Bandjermassing blijft ons nog het volgende te melden:

Dr. Stamier is beneden Martapoera door gewapende sampangs aangevallen en, na het vlugten der roeijers en na zich een poos verdedigd te hebben, vermoord. Hij is beneden Kajoe Tonggi aan den oever begraven, welk berigt van Martapoera is medegedeeld. Een poging om de moordenaarsin handen te krijgen is mislukt.

Bij het vertrek van den post was der *Kinsbergen* last gegeven, naar Latontoer te stoomen omde *Onrust* te ligten. Ook zoude er plan bestaan, om verschillende ratoes, die door verkoop van hare diamanten den opstand financieel ondersteunen, op te ligten en in verzekerde bewaring te stellen.

Reeds lang was er sprake van, om een gedenkteeke op te rigten ter eere van de gesneuvelde officieren in de Zuid- en Oosterafdeeling van Borneo. Dit plan is tot rijpheid gekomen, en een intekeningslijst, die gecirculeerd heeft, bragt p. m. f. 1400.— op. Onder die zelden behoort ook een gift van f. 350.— van den gewezen kommissaris den heer Nieuwenhuysen.

Door den chef der expeditie is altoen aan den majoor Koch en den kapitein Schiff het verzoek gedaan, zich in commissie te stellen, en verdere maatregelen tot uitvoering van dit plan te beramen. Aan den ijver en de bereidwilligheid dezer heeren is het te danken, dat bereids de noodige demarches zijn gedaan, om uit Nederland te teekeningen te bekomen voor een ijzeren monument, dat, voorzien van een toepasselijk opschrift, tevens de namen zal dragen der officieren, op het veld van eer zoo roemrijk gesneuveld.

Bij 't ontvangen van dit berigt rijzen er twee vragen bij ons op: vooreerst, nog afgezien van de bedenking der tijdigheid van dit plan, of het niet beter zou zijn, den gesneuvelden krijgers in 't algemeen een gedenkteeke op te rigten; en ten tweede waarom het gouvernement ook niet eenig blijk geeft, dat het den volhardenden moed, het schoone beleid en de beproefde trouw der nog levende strijders op prijs stelt. Dekoraties op het slagveld-zelve uitgereikt, ze hebben ongelijk meer waarde, dan dat ze na jaar en dag van het ministerieele kabinet worden uitgeschreven. Maar al gaat de magt van het indisch gouvernement niet zoo ver, om het eerste te kunnen volbrengen, wij begrijpen niet, waarom juist het einde eener zoo langdurige worsteling moet worden afgewacht, om de onmiskenbaar gewigtige wapenfeiten in den aanvang bedreven, te beloonen. En inderdaad, onze troepen op Borneo's Zuid- en Oosterafdeeling, ze verdienen wel een duidelijk bewijs van koninklijke goedkeuring in den zoo afmattenden strijd, met zoo zeldzame volharding voortgezet.

In een hierachter volgend berigt, uit de *Javasche Courant* overgenomen, roepens den opstand op Ceram, wordt de waarschijnlijke oorzaak van dit verzet toegeschreven aan het Kakianverbond. Hierover lezen wij in de » Reis door de Minahassa enz. » van dr. P. Bleeker, 2de. dl. pag. 206, het volgende:

» Het verbond der Alfoeren, bekend onder den naam van het kakianverbond, een mengeling van hetgeen onze tegenwoordige tijd oplevert in de vrijmetselarij en de geheime genootschappen, schijnt zijn oorsprong te hebben in het extirpatiestelsel der kompagie en ontstaan te zijn ten gevolge van de

verwoesting van Howamowel door Arnold de Vlaming van Oudtshoorn, wiens talenten en krachtige geest een schooner werkring waardig waren. Dat verbond zoo gerigt geweest zijn tegen onze overheersching, en thans nog, nu de neiging bestaat weldaden over de bevolking te brengen gelijk vroeger rampen, is het een magtig beletsel tegen de uitbreiding van ons gezag in de binnenlanden. Dit verbond strekt zich echter niet verder oostwaarts op het eiland uit, dan tot waar de stammen huizen, bij welke het moeskoppen of koppensnellen nog als eene stalen wet wordt gehandhaafd, d. i. tot nabij de oosthelft van het eiland, waar sedert onheugelijke tijden zachtere zeden onder de Alfoeren heerschen, » — waarbij de schrijver nog in een noot aantekent, dat de heer C. Bosscher de meening is toegedaan, dat het kakianverbond zijn oorsprong heeft in de oude vijandschap tusschen de stammen van West-Ceram en Oost-Ceram en het beschouwt meer als een middel der priesters (mawing) om hun invloed op het volk te handhaven, dan als bepaald tegen het gouvernement gerigt.

Wij houden ons voor de opgave van nadere bijzonderheden omtrent dit verbond of de aanwijzing van bronnen aanbevolen.

Per telegraaf zijn van Soerabaja de volgende berigten ontvangen:

Timor, 21 September. — De hoofden van Manobait zijn te Koepang geweest, om hunne gehechtheid en onderwerping te toonen. Vele ziekten en sterfgevallen in de binnenlanden door koorts en pokken.

Banda en Menado, 1 en 12 October. — Alles rustig. Niets bijzonders.

Amboina, 4 October. — De negorijen Waisamoë en Kairatoe, op de zuidkust van Ceram, zijn in verzet gekomen. De overste de Brabant, met 125 man derwaarts gezonden, heeft Waisamoë in de asch gelegd, terwijl Kairatoe door de opstandelingen is verlaten. De vijand wordt verder in het bosch en het gebergte opgespoord. De oorzaak van den opstand schijnt het Kakianverbond te zijn.

Ternate, 8 October. — Een nieuw traktaat is met den sultan van Tidore gesloten.

Makasser, 18 October. — Z. M. stoomschip *Reinier Claessen* is den 1sten October ter hoofdplaats teruggekeerd van eene reis naar Mandhar, Kajeli, Palos en Toli-Toli; overal behalve te Balanguipa Mandhar was voldaan aan den eisch om schadevergoeding wegens zee- en strandroof. Er werden geene zeeroovers ontmoet. De doeloeng van Lamoeroe heeft zijdelings verzocht te Makasser vergiffenis te mogen komen vragen. Kraeng Segiri, zoon van den leenvorst van Boni, is te Makasser gekomen, om over zijne belangen te spreken.

— Van gouvernementwege is te Bawean publiek uitbesteed de levering gedurende het jaar 1861:

- van rijst ten behoeve der pradjoerits in die afdeeling, tegen f 8, per pikol;
  - van voeding en siri aan de gevangenen, kettinggangers en bannelingen, tegen 20 cents per hoofd daags en olie tot verlichting van de kazerne en wachten der pradjoerits en van de gevangenis aldaar, tegen 50 cents per Ned. kan.
- Te Menado, de levering gedurende het jaar 1861, van:
- voeding voor de gevangenen en veroordeelden tot dwangarbeid aldaar, tegen 22 cents per hoofd daags.
  - benooidigheden voor het leprozen gesticht te Toemoempah, als:
rijst . . . . . tegen f 0,08 per pond.
zout . . . . . » » 0,04 » »
klapperolie . . . . . » » 0,17 » katti.
kledingstukken voor de verpleegden . . . . . » » 4.— » stel.
  - benooidigheden ten behoeve der kruisrovelés in de residentie Menado, als:
rijst . . . . . tegen f 0,06½ per pond.
stroolappen . . . . . » » 0,05 » stuk.
  - benooidigheden ten behoeve der kruisbooten te Menado, als:
rijst . . . . . tegen f 0,07 per pond.
zout . . . . . » » 0,10 » »
gedroogde visch . . . . . » » 0,35 » »
klapperolie . . . . . » » 0,60 » kan.
brandhout . . . . . » » 4,50 » kl.vadem

Krawang. — Den 13den October jl. heeft op de hoofdplaats Poerwakarta een zware orkaan gewoed uit het Oosten naar het Westen, vergezeld van verschrikkelijke bliksem en donderslagen, waardoor twee ploegdieren gedood zijn.

Omtreeks half vier uren nam de wind in hevigheid toe en veranderde een half uur daarna in eene verschrikkelijke windhoos; wierp eene menigte inlandsche woningen en honderde vruchtboomen omver, en ligtte de pannen van de daken.

De kazerne van de pradjoerits, zoome de woning van den instrukteur hebben veel geleden; de laatste is op verschillende plaatsen uit haar verband geraakt.

De woning van den civielen geneesheer, tevens opziener van de vaccine, heeft zoodanig door de windhoos geleden, dat van het vertrek, alwaar de apotheek stond, de wanden weggeslagen zijn en alles, wat zich in het vertrek bevond, gebroken of zwaar beschadigd is.

Cheribon. — Het Engelsche barkschip *Daniel Jeffries*, gezagvoerder Daniel Jeffries, komende van Pasoeroean via Soerabaya en beladen met 4600 pikol suiker, bestemd voor Glasgow, is op den 8ten October, des nachts te 12 uren, op het middenste rif der Boompjes eilanden gestrand.

Langzamerhand liep het vaartuig vol water, zoodat de kapitein, met zijne vrouw en drie kinderen, en de equipage, den daarop volgenden dag des middags te 5 uren het hebben moeten verlaten, zich inschepende in drie booten, slechts de meest noodzakelijke kledingstukken mede nemende.

Een boot met den gezagvoerder, diens familie en drie matrozen, is op den 10den October des middags te

4 uren te Indramajoe aangekomen en de twee overige vaartuigen in den laten namiddag van den volgende dag.

In den avond van den 10den October zijn eenige prauwen met koelis, onder medegeleide van de matrozen, die met den gezagvoerder waren aangekomen naar de plaats van het ongeluk vertrokken, ten einde de trachten zooveel mogelijk nog een en ander van het schip of lading te redden; die matrozen en prauwen zijn echter den 12den October's avonds weder gekeerd de tijding medebrengende, dat in weerwil van de meernaauwkeurig: onderzoekingen er niet het minste van het schip te zien was; volgens gissing zoude het van de klippen gezakt en in de diepte der zee verdwenen zijn.

Aan gemelden gezagvoerder met zijne familie en equipage zijn alle mogelijke hulp en bijstand in hun nooddriftige omstandigheden verleend. De ter reede van Cheribon liggende kruisboot no. 37 is mede onmiddelijk na het vernemen der stranding tot het verlenen van hulp afgezonden.

Bagelen. — De vrouw embok Kalido van de des Kleiang, distrikt Klialang, afdeeling Ledok, met haar zuigeling op den arm de rivier Desel in het distrikt Leksono overtrekkende, ten einde zich naar eene burige dessa te begeven, werd door een opkomend bandjir zoodanig verrast, dat zij door het geweld daarvan met haar zuigeling de rivier afdreef en in de diepte verdween.

Een ander kind van embok Kalido, dat mede moeder gevolgd en de rivier overgegaan was, had, hoewel nog nauwelijks zes jaren oud zijnde, niettemin het beleid, om zich aan de struiken langs den rivier-kant aanwezig, vasttehouden, en zich daardoor van de wisselend ondergang te bevrijden.

Zich uit de rivier geholpen hebbende, ging Kalido naar het gehucht Kali-Desel, om bijstand introepen.

Zestien man gingen onmiddelijk den rivierkant op ten einde te trachten de beide drenkelingen te vinden en zoo het kon nog te redden.

Terwijl zij hiermede bezig waren, had er eensklins een aardstorting plaats, die de zestien personen onder hun last bedekte.

Eenigen hunner, gelukkig'r wijze slechts ten halve onder de aarde geraakt zijnde, hadden nog kracht zich uit dezen nedereligen toestand te redden, zoome de anderen bijstand te verleen.

Slechts vijf personen, die meer verwijderd van de elf waren geweest, konden niet onmiddelijk opgespoord worden; — weshalve nadere hulp van het gehucht werd ingeroepen en verkregen.

Daarop aan het graven gegaan en de aardstorting genomen zijnde, werden de lijken van vier gevonden de persoon van Salio uit de dessa Kali-Desel, werd er steeds vermist, zoodat men veronderstelt, dat door de aardstorting in de rivier geraakt, en alst door den bandjir weggedreven is.

Van de elf personen zijn zeven zeer zwaar gekwetst. (Jan. O.)

NEDERLAND.

Het marmeren standbeeld van den gevierden vochtster *Tollens*, vervaardigd door onzen beroemden beeldhouwer *Strackée*, is den 28sten October op het pedestal in het Park gesteld en de plegtige hulling zal plaats hebben op den 24sten September zijnde de tachtigste verjaaring van des dichters geboortedag. Zoo als men moogt verwachten, zal deze heuglike gebeurtenis met een luisterrijk feest gevierd worden gegeven door het gemeente bestuur, namens de gemeente Rotterdam. Daartoe is reeds een der gelegenwaardig programma door Burgemeester en Wethouders vastgesteld. Tot bijwoning van het feest zijn uitgenodigd Z. M. de koning, H. M. de koningin en alder rige leden van het vorstelijk geslacht; wijders de ministers, de hooge provinciale en gemeentelijke riteiten, de commissie voor de oprigting van het standbeeld, die, zoo als men weet, uit geachte ingezetenen van Amsterdam, 's Gravenhage en Rotterdam bestaande deputation uit de verschillende kunst- en wetenschappen bevorderende instellingen, kunstenaars, enz. enz. de heer *Strackée* en de kinderen en kindskinderen wijlen den gevierden dichter, insgelijks genoodigd worden, behoeft nauwelijks gemeld.

Het feest zal worden opgeluisterd door de uitvoering van eene feestcantate, naar aanleiding van een gedicht van den heer mr. A. Bogaers, door den heer J. Verhulst, voor mannenstemmen, met begeleiding koperen instrumenten gekomponeerd. Al de hie staande zanggezelschappen zijn uitgenoodigd, om in medewerking daartoe te verleen. De heer mr. van Reesema zal, daartoe door het kommitté der viering uitgenoodigd, een korte feestrede uitspreken. Het terrein zal zoo doelmatig mogelijk ingerigt worden, passelijk en smaakvol versierd worden. Het standbeeld een gewigt van 6000 Ned. ponden.

Z. M. heeft de uitnoodiging bereids met genegen aangenomen.

Zijn wij welingelicht, dan zal aan Z. M. van het gemeentebestuur een diner worden aangeboden, na eene gala-voorstelling in den schouwburg zal hebben. Het feest zal vervolgens met een schitterende vauxhall en prachtig vuurwerk in den Doelen ten worden.

— De litterarische fakulteit van de te Leyden gevestigde hoogeschool heeft onlangs tot den minister van nederlandsche zaken een adres gerigt, waarin beklaagt over den achteruitgang in algemeene keling en voorbereidende kundigheden, die jaarlijks de aankomende studenten meer en meer wordt merkt, de oorzaken van dezen achteruitgang op te en de middelen, daartegen aan te wenden, aan te geeft. De fakulteit wijst op het groot aantal lieden, die niet genoeg zijn voorbereid tot het begin van die lessen, welke in het latijn gegeven worden op de in het laatst verlopen akademiejaar 5 examens en op de omstandigheid, dat de studenten van achterlijk blijven in het doen van veel talrijker zijn dan die van het tijdig afleggen van. Zij is van oordeel, dat een en ander aan genwoordige inrigting der gymnasia moet worden

chreven, dat over het algemeen het gymnasium onderwijs niet geeft wat het geven kan en geven moet, dat meermalen leerlingen van het gymnasium tot akademie bevorderd worden, die daarvoor noch rijp en bekwaam zijn. Geene verbetering is, naar de mening der fakulteit, mogelijk, zoolang de Staat voortde lidelijkheid in acht te nemen, welke hij, enkele jaren uitgezonderd, reeds zoo vele jaren omtrent het nasiaal onderwijs betoond heeft, zoolang hij niet zelf belangrijke en algemeene maatregelen aanwendt; maar alles overlaat aan de bijzondere inzichten en proefingen der gemeenten, die in het bezit zijn ieder hare anders ingerichte latijnsche school of naar eigen gewijzigd gymnasium. De Staat alleen moet in en besturen en de gymnasia, zoo vele als hij acht, onder welken naam ook, maar met één opleiding voor de hoogeschool, tot staatsscholen maken. De Staat moet door kundige en in de praktijk ervaren mannen het door hen, overal op gelijken geregelde onderwijs naauwkeurig doen nagaan, het *ius promotionis*, in plaats van het prijs te geven, zijn regmatig eigendom krachtig handhaven. Alle middelen zijn onvermogen, om eene verbetering te brengen, die duurzaam en blijvend is. Het wellicht sommigen onzer lezers bekend is, moeten aanstaande ingenieurs voor de mijnen in Oost-Indië de koninklijke akademie te Delft gedurende vier jaren theoretische studiën aldaar volgen. Na dien tijd bezingen zij zich naar de steenkolenmijnen te Kerkrade, waar onder de leiding van den directeur der mijnen, den van der Elst, hunne praktische studiën beginnen. De heer van der Elst genoemde aspiranten hiertoe geschikt acht, zendt hij hen naar de voornaamste in Duitschland en Engeland; na hun terugkeer komen zij te Delft hun eind-examen afleggen. De uitvindinge wijze, waarop reeds een aantal ingenieurs op wijze door den heer van der Elst waren gevormd, zijn tijd en moeite geheel belangeloos aan hen ten gaf, is de reden, waarom, naar wij vernemen, het den Koning behaagd heeft den heer van der Elst benoemen tot ridder der orde van de Eikenkroon. Het vertrouwen, dat allen, die dezen verdienstelijken minier kennen, met genoegen zijne benoeming zullen vernemen.

ENGELAND.

Londen, 7 September. De Times van 6 dezer zegt in hoofdartikel: Hoe ongunstig het weder hierte lande zomer ook geweest is, het heeft aan den graanoogst wezentlijke schade toegebracht. In allen gevalle zal verlies op den oogst op verre na zoo groot niet zijn, verwacht werd; zoo wij nog een veertiental dagen weder hebben, zal de krisis gelukkig zijn doorgegaan. Men verzekert dat de oogst van dit jaar, zoo hij goed kan worden binnen gebracht, van bijzonder hoedanigheid zijn zal. Doch er moet nog veel worden gedaan, alvorens onze graanoogst in veiligheid is. De groote graantelande landen der wereld is de oogst goed uitgevallen; in America is de opbrengst weer ruim. In Frankrijk zal er waarschijnlijk geen schot bestaan; maar de oogst is er, over het geheel, dan verwacht werd. In Spanje is de graanoogst goed; in Rusland en in andere landen aan de Oostzee het algemeen goed. Terwijl de comité's tot ondersteuning der zaak van Italië, te Londen en Glasgow, geene fondsen genoeg bijeen brengen, om al de vrijwilligers naar Italië te transporteren, is thans een zekere kapt. Hampton reeds te Liverpool en Manchester een nieuw korps op te werven en eene inschrijving voor de rusting van dat korps open te stellen. Het vertrek te Londen en Glasgow aangeworven vrijwilligers geens financiële redenen 8 dagen uitgesteld. Laatstl. Vrijdag werd het standbeeld van generaal Bock, door den Heer Behnes ten aanschouwe van een aanzienlijke ingezetenen gegoten. De vormen van beeld, waartoe aanzienlijke geldelijke bijdragen zijn gebragt, zijn in alle opzichten voldoende en de geest droeg de welve diende goedkeuring van lady Hamilton. Het standbeeld zal binnen kort op Trafalgar worden geplaatst, in de nabijheid der standbeelden van Nelson en Napier. Men gelooft dat lord Palmerston aan de onthulling, die in Nov. aanstaande plaats hebben, deel zal nemen. Welke luider klagen rijzen op over de inbreuken, door Fransche visschers, meer bijzonder op onze oostelijke kusten, op de in 1859 met Frankrijk gemaakte overeenkomst ten opzichte der visscherij gemaakt. In Augustus des vorigen jaars maakte eene van Fransche visschersbooten zich van het vischschip in Goswickbaai geheel meester, verdreef de booten op eiland en Berwick, bleef daar verscheiden dagen zuiverde den gevangen haring op den zich weder toegeëigenden grond. En nu in de laatste werd deze zelfde schending, naar men verzekert bescherming van twee Fransche stoombooten, die reeds gedurende eenigen tijd gebezigt werden in het vischwater in de nabijheid van Northland te kruisen. De dagbladen dringen er ten op aan, dat dit kwaad geweerd worde en dat twee of drie oorlogsvaartuigen, die de Schotsche kusten waken, order tot het handhaven van de regten der Engelsche visscherlieden worde gegeven. Volgens eene correspondentie uit Beyruth van 17 in de Daily News voorkomende, hebben de Drusen waar geene vijandige houding tegen de Engelschen namen, maar van hun haat tegen de Franschen en zij luide. Over het algemeen zijn de Arabieren Franschen niet zeer gezind, en de Engelsche vloot in de Syrische wateren heeft aan de officieren het eskader verboden, de dorpen in de nabijheid van te bezoeken, ten einde zij niet voor Franschen en door de Drusen doodgeschoten zouden worden. Men zal zich herinneren, dat na den slag bij Marston een nationale inschrijving in Ierland werd open, om aan maarschalk Mac-Mahon, wiens geslacht dat land afkomstig is, een eeredegen aan te bieden. Dezen is thans vervaardigd en wordt door een

deputatie van Dublin naar het kamp van Châlons gebragt, waar de maarschalk zich thans bevindt. Op de eene zijde van dat kostbare voorwerp, als kunstwerk hoogst opmerkelijk, ziet men het wapen van het geslacht Mac-Mahon met zijne spreuk: *Sic nos sic sacra tuemur*, en op de andere zijde staat in de Iersche en de Fransche taal: *Het verdrukke Ierland aan den dapperen soldaat Patrick Morris de Mac-Mahon, maarschalk van Frankrijk, hertog van Magenta, afstammeling zijner oude koningen.*

FRANKRIJK.

De keizer en de keizerin zijn thans op hunne reis door de provincien. Meest overal werd de keizer met aanspraken van politieke aard begroet, waarop hij telkens antwoordde. De geest, die daarbij onveranderlijk voorzat, kan blijken uit het volgende antwoord des keizers, op de aanspraak van den maire van Chambéry: »Ik dank u voor de wijze, waarop gij mijne pogingen om de welvaart van Frankrijk te vermeerderen op prijs stelt. Ik houd mij alleen bezig met de algemeene belangen des lands en acht alles wat hunne ontwikkeling kan in den weg staan, verre beneden mij. Het onregtvaardig wantrouwen, dat buiten de grenzen wordt opgewerkt, zoowel als de overdreven vrees en de zelfzuchtige belangen in het binnenland maken dan ook geen indruk op mij. »Niets zal mij doen afwijken van den weg van gematigdheid en regtvaardigheid, welken ik tot nu toe gevolgd heb, en die Frankrijk staande houdt op den trap van grootheid en welvaart, dien de Voorzienigheid aan dat rijk in de wereld heeft aangewezen. Wijdt u dus met vertrouwen aan de werken des vredes. Ons lot berust in onze eigen handen; Frankrijk geeft in Europa de impulsie aan alle groote en edele denkbeelden; het ondervindt slechts een slechten invloed, wanneer het zelf outaardt. Gelooft mij, Frankrijk zal met Gods hulp onder mijne dynastie niet outaarden.» — De graaf de Persigny heeft als president van den algemeenen raad van het departement du Loire eene rede gehouden, waarin hoofdzakelijk het volgende voorkomt. Ik zal thans niet in een onderzoek treden van de meerdere of mindere kansen van het behoud des vredes. Maar het programma des keizers, te Bordeaux gegeven, *l'Empire c'est la paix*, is niet veranderd. Toen de keizer deze gewichtige woorden sprak, kan hij daarmede niet bedoelen, dat hij den oorlog onder alle natien der aarde onmogelijk maakte en een nieuwen weg opende, om alle problemen van de Europeesche maatschappij op eene vreedzame wijze op te lossen. Maar de ware beteekenis van zijn programma was, dat het nieuwe keizerrijk de erfenis van het eerste slechts onder benefice van inventaris aanvaardende, de vermaking van strijd en wreak verwierp, om voortaan in betrekkingen van vrede en eendragt met alle mogendheden te leven; en dit programma is getrouw nagekomen. Maar voor dat het tegenwoordige keizerrijk tot stand kwam, waren er reeds twee kwestien van een zeer groot gewicht aangehangig: de Oostersche en Italiaansche, die niet langs diplomatieken weg opgelost konden worden. Indien daartuit moesten voortspuiten oorlogen, die niet vermeden konden worden, dan toch zijn zij met spoed en succes ten einde gebragt, terwijl het daarbij beoogde doel volkomen bereikt is. De vernieling van Sebastopol, waardoor Rusland belet werd bezit te nemen van Konstantinopel, heeft de Oostersche kwestie overgebragt bij den raad van het vereenigd Europa. De Italiaansche staten te onttrekken aan de Oostenrijksche heerschappij, was het voornaamste doel van den Italiaanschen oorlog, en dat doel is volkomen bereikt. Italië moge nu een staten-bond worden of een koninkrijk; de Italianen mogen nu door eigen schuld de onafhankelijkheid in gevaar brengen, welke wij hun teruggegeven hebben, door zelve te schenden het beginsel van non-interventie, den waarborg voor hunne onafhankelijkheid en vrijheid; het reeds verworven resultaat beheerscht de secondaire kwestien en ontnemt aan de nadere gebeurtenissen haar natuurlijk gewicht. Behalve de genoemde kwestien is er geene andere in Europa aangehangig, die ons werelddeel ongerust kan maken. De vrees van Duitschland, ten aanzien van de grenzen aan den Rhijn, en de vrees van Engeland, betreffende een inval, verdienen geene ernstige aandacht. Een rivier als de Rhijn is geene strategische grens meer. Voor een illusoir voordeel zal Frankrijk zich aan geen Europeeschen oorlog blootstellen. En wat betreft het denkbeeld, om de Duitschers tot eenheid aan te sporen, ten einde ons het regt te geven, om ten behoeve van het Europeesche evenwigt, aanspraak te maken op de Rhijnprovincien, dat is een staatkundige onzin. Als militaire mogendheid is Frankrijk tweemaal sterker zonder den Rhijn en met een verdeeld Duitschland, dan met die onbeduidende aanwinst tegenover eene Deutsche eenheid. Wat Engeland betreft, geen van beide mogendheden verlangt een verschrikkelijken strijd te voorschijn te roepen. De Engelsche natie is onder eene deugdzaame koningin, met vredelievende gevoelens bezield; de uitstekende mannen van dat land willen de goede verstandhouding met Frankrijk. Nadat zooveel groote zaken tot stand gebragt zijn; nadat Frankrijk zooveel roem verworven heeft, is het natuurlijk, dat wantrouwen en bekommering in Europa ontstaan. Frankrijk heeft evenwel de Italiaansche ontwikkelingen niet te voorschijn geroepen; het heeft Oostenrijk de noodlottige staatkunde, welke den opstand in Italië tengevolge heeft gehad, niet aangeraden; het is niet verantwoordelijk voor de traktaten, die Oostenrijk heeft gesloten met de Italiaansche vorsten; integendeel Frankrijk heeft alles gedaan om den oorlog te voorkomen. Zoo de keizer vóór den oorlog het stilzwijgen heeft bewaard nopens zijne beloften, om den aanval van Oostenrijk op Italië af te weren, dan was het daarom, omdat dit stilzwijgen tegenover de Italianen ten aanzien zijner veelvermogen medewerking het beste middel was, om de Italianen niet al te opgewonden te maken. Dit stilzwijgen, hetwelk men den keizer verweten heeft, was dus juist ongunstig voor hem-zelf. Even zoo was het ten aanzien van Savoye. Het traktaat van Villafranca hebben de Italianen geschon-

den door zich verder aan gene zijde der Alpen te begeven. Frankrijk kon dus niet van zijne grenzen aan de Alpen afzien op het oogenblik, dat aan zijne gewone grenzen een groot Italiaansch koninkrijk opgericht werd. Frankrijk heeft ten dien opzichte zijne voornemens nimmer voor Sardinië, noch voor Engeland verholen. Het heeft niemand misleid. De keizer heeft bij gevolg Frankrijk tot eene zeer wettige positie teruggebragt, zonder eenig nadeel toe te brengen aan het vertrouwen in Europa. Het geheel der keizerlijke politiek is zuiver en eerlijk. Indien de keizer den oorlog in Italië heeft gevoerd, dan is het omdat de overige mogendheden hunne verantwoordelijkheid buiten spel wilden laten. Zoodra het mogelijk was tot een resultaat te geraken, heeft de keizer den door de geheele wereld zoo-gewenschten vrede gesloten. Sedert 1815 is Frankrijk genoodzaakt geweest te gehoorzamen aan Europa, dat vijandig tegenover ons stond. Het was de geest van een vroeger tijdvak. Het stelsel van 1815 is door Europa-zelf omvergeworpen; want dit stelsel was een gewelddadigen transitioir werk, dat door twee groote schokken het Europeesche evenwigt omverwierp. Europa had er belang bij, dat het werk der groote verzoening tot stand kwam, opdat Frankrijk met toestemming van allen, zonder bedreiging van zijn kant en zonder dat het zelf zich bedreigd zag, den rang hernam, dien het toekwam in den raad der mogendheden. Dit werk is voltooid; de taak van het nieuwe keizerrijk is vervuld; de militaire rol van Frankrijk is in Europa geëindigd. Ik acht mij gelukkig in gunste te kunnen zeggen, dat een tijdvak van vrede en voorspoed zich voortaan voor Europa ontsluit. Parijs, 6 Sept. De week is tot hertoe arm geweest, zoowel aan politieke als financiële gebeurtenissen. De markt bevindt zich, als het graf van Mahomed, tusschen twee tegenstrijdige elementen, die haar staande houden in den stilstand; aan den eenen kant de geldruimte, die naar rijzing streeft, en aan den anderen de staatkundige verwickelingen, die daling doen vreezen. Aldus getrailleerd, vertoont de beurs eene betrekkelijk groote vastheid, te meer, daar dit ook met de Engelsche beurs het geval is. Terwijl de keizer zijne reis voortzet, aller blikken nu eens naar de coalitie gewend, die zich al meer en meer tegen Napoleon III vormt, dan weder naar Italië, alwaar de outknooping, althans ten aanzien van Napels, ophanden is. Nopens de plannen van Victor Emmanuel, omtrent Italië verhouding tot Venetië, geloof ik u de volgende, zeer waarschijnlijke mededeelingen te kunnen doen. Het denkbeeld, om Venetië nog dit jaar aan te tasten, heeft Piëmont voorshands opgegeven. Om vreedende interventie en zelfs die van Frankrijk te beletten, wil Piëmont vooraf, en wel in de hoop der spoedige inlijving van geheel Neder- en Midden-Italië, met uitzondering alleen van de stad Rome en hare omgeving, een algemeen Italiaansch leger organiseren, dat sterk genoeg zal zijn om in het volgende voorjaar den strijd tegen Oostenrijk op te nemen. De vijandige houding der bevolking van Venetië wordt hierbij sterk in rekening gebragt. Men zou aldus den kamp tegen Oostenrijk als een binnenlandschen Italiaanschen bestempelen, en de verantwoordelijkheid van algemeenen oorlog op elke vreemde zich innemende mogendheid laden. Dit thans is ook door Farini aangeroerd, toen hij den keizer onlangs op zijne reis door Savoye begroet heeft. De diplomatie alhier houdt zich menigvuldig bezig met eene phrase, die in den jongsten tijd in omloop is gebragt, luidende: »De eenheid van Italië is eene brug naar den Rhijn». Doch het kan wel niet worden betwijfeld, of deze gaat van Oostenrijk uit. Dat Piëmont militaire voorbereidselen maakt, is hier geen geheim meer. Van alle punten vertrekken dagelijks troepen, om het Mincio-leger te versterken. Te Turijn is tegenwoordig geen soldaat meer. In de garnizoensdienst wordt, even als tijdens den Italiaanschen oorlog, door de nationale garde voorzien. Frankrijks houding, bij deze oorlogzuchtige demonstratie van zijn geallieerde, is eene afwachting, en de keizer kan die ook wel het laagst bewaren. Toch verzekert men mij, dat hij onmiddellijk na het onderhoud met Farini en Cialdini, op verzoek der Piëmontesche regering, last heeft gegeven, 20,000 projectielen voor gerajeerde kanonnen en 1 miljoen patronen voor getrokken geweren terstond naar Turijn te zenden. Overigens mag uit deze leverantie het besluit niet worden getrokken, dat Frankrijk al de manifestaties van Piëmont goedkeurt; zij geschiedt slechts, omdat het zich onmogelijk vijandig tegen de Italiaansche zaak mag toonen. De Syrische expeditie beschouwt men hier als eene totaal verongelukte; niet alleen dat de troepen, ondanks alle verontrustende artikels der Fransche pers, ginds volstrekt niets te doen hebben, zouden zij, des vereischts, ook niets kunnen doen, vermits de cholera alerhevigst onder hen woedt. Zeer veel opziens baart het hier, dat de bey van Tunis den keizer in Algerie zal begroeten, en nog meer, dat de Akhbar, die te Algiers verschijnt en deze hulde vermeldt, er bij voegt, dat de bey onze bondgenoot en... zelfs nog wel iets meer is. Dikwijls heeft de Fransche vloot de Turksche belet, hem een zeer verdacht bezoek te brengen. Men kan zeggen, dat de beys van Tunis onder Frankrijks bescherming staan en zij zich dit waardig toonen. Of dit met alle verzekeringen van handhaving der Turksche rijks, onder welks suzeriniteit immers de bey van Tunis staat, strookt? Zoo even vernem ik, dat de heer Brenier, onze gezant te Napels, in last heeft, deze stad met het geheele personeel der ambassade terstond te verlaten, zoodra Garibaldi haar bemagtigd zal hebben. Den heer Rothschild afhier zijn vele waarden van den koning van Napels toegezonden. Uit Nizza wordt gemeld, dat de voorbereidselen voor de ontvangst des keizers bijna zijn geëindigd. De appartementen van de grootvorstin Helena van Rusland zijn ter beschikking van de keizerin gesteld. Er worden vele maatregelen genomen, om wanorde en ongelukken te voorkomen; zoo zal op den dag van aan-

komt van 's ochtends 7 uur de weg naar Villafranca afgesloten zijn; men zal geen bouquetten mogen werpen, ten einde, naar men zegt, de paarden niet te verschrikken; petitiën mogen niet regstreeks aan den keizer of zijne adjudanten, maar moeten aan een daarvoor ingerigt bureau worden afgegeven. De personen, die men verdacht hielt van wanorde te zullen veroorzaken, zijn uit de stad verwijderd, aan anderen is aangezegd, dat de politie het oog op hen hield.

Er heerscht groote oneenigheid tusschen de burgerlijke en de adellijke familiën aangaande de keuze der meisjes, die aan de keizerin een bouquet zullen aanbieden.

— De aanspraak van den bisscop van Grenoble aan den keizer luidt aldus:

„Te midden der bekommernis van dezen tijd, bij de vermetelheid des oproers, bij de gruwelen van eene in blindheid voortdurende dwepzucht, is het voor ons een groote troost te zien, dat overal waar op aarde eene regtvaardige en heilige zaak is, de Fransche van zich verheft, om die zaak te ondersteunen of te wreken.

„Uwe legers, Sire, zijn in het verre Oosten aan de heilige belangen der christelijke beschaving bevorderlijk. Zij beschermen op den troon, dien zij herstelt hebben, de bedreigde veiligheid van het opperhoofd der kerk, en op een bodem, vermaard door de grootste herinneringen, welke daaraan verbonden zijn, wreken zij de beleedigingen der godsdienst en der menscheijkheid aangedaan, beleedigingen, waarvoor geen naam besgaat.

„Dit Sire, maakt een deel uit van den roem uwer regering. Gij hebt het gevoeld, even als het volk dat u aan zijn hoofd heeft gesteld, en het is er trotsch op onder uw magtigen invloed de beschermende rol te hernemen, welke het zoo edelmoedig vervuld heeft in de schoone tijdperken zijner geschiedenis.

„Ga voort Sire, met de wijsheid en de standvastigheid, die u eigen zijn, op den weg der Katholieke en nationale traditiën. Frankrijks zwaard is in uwe hand; gij draagt het met roem, en welke hinderpalen de natijverige ligtergemaakte of de revolutionaire hartstogten ook voor Uwe Majesteit opwerpen, wij zeggen met vertrouwen dat zij, die door Frankrijks zwaard gewroken en beschermd worden, voortaan vrij zijn van alle vrees. Hij die onder bescherming van Frankrijk staat, is wel bewaakt.

— Aan het *Journal des Débats* wordt onder dagteekening van 31 Augustus het volgende uit Napels geschreven:

„Frans II heeft van den heer Romano eene memorie betreffende den toestand des lands gevraagd. De minister bood hem eene memorie aan, waarin hij, na alvorens de vorderingen der revolutie, den volksgeest en de trapsgewijze ontbinding van het leger te hebben aangevoeld, hem eerbiedig onder het oog bragt, dat eene goede staatkunde vorderde, dat de koning het land zoude verlaten. Frans II las de memorie van den minister van binnenlandsche zaken en werd daarvoor getroffen; hij wilde nogtans den raad zijner generaals inwinnen. Inderdaad werden al de te Napels aanwezige bevelhebbers ontboden.

„Gelijk reeds gemeld is, waren die generaals onder elkander van gevoelen, dat men niet moest strijden of althans slechts in die mate, dat de eer van de Napoleische vlag gered werd. In tegenwoordigheid des konings veranderden die heren echter in helden. De maarschalk Viglia, de generaals Marra, Barbalonga, Caffoiano en tien of twaalf anderen stemden voor eene verdediging tot het uiterste. De meest standvastige was de prins Ischitella.

„De vertoogen van prins Ischitella troffen den koning, die besloot te blijven en tot het uiterste weerstand te bieden.

„Wat het leger betreft, dit gaat langzamerhand tot ontbinding over. In het kamp van Salerno heerscht de koorts. De generaal Biscò zelf is ziek, hij heeft zich naar de hoofdstad begeven, om zijn geneesheer te raadplegen en den koning mede te deelen, dat zijne soldaten met geheele kompagnien beginnen te desertieren. Het kamp van Salerno zal dus opgebroken worden. De geheele provincie is in opstand. Van Kaap Spartivento tot Eboli bezit de koning geen enkel soldaat meer. Generaal Caldarelli heeft gekapitulceerd; hij had onder zijne bevelen een regiment lanciers, een regiment van linie en eene batterij artillerie; een gedeelte dier troepen is niteengelopen, een ander gedeelte heeft de zijde der opstandelingen gekozen, terwijl de overigen beloofd hebben niet tegen Garibaldi te zullen strijden. Generaal Vial heeft bij de nadering der Garibaldianen te Monteleone den schijn aangenomen van ziek te zijn; hij sloot zich in zijne kamer op en liet zijne soldaten aan hun lot over.

De regering heeft al hare in Calabrie overgebleven troepen laten inschepen, terwijl Garibaldi al de Napoleische soldaten, die hun verlangen hadden te kunnen gegeven, om niet onder zijne vanden te strijden, teruggezonden heeft. Gisteren zijn op het kasteel San Elmo de kapiteins Marco en Favalli gearresteerd, omdat zij hunne soldaten hadden aangeraden den opstand niet te bestrijden. Naar genoemd kasteel zijn ook gevangelijk overgebracht de generaal Melandez en het hoofd van zijn staf, kapitein Torventeros, beschuldigd van bij de verovering van Piale, met Garibaldi in verstandhouding te hebben gestaan. Bijna al de officieren van het 8e regiment en 200 soldaten zijn uit Capua gedeserteerd. De kolonel van het 6de regiment heeft aan de regering kennis gegeven, dat zijn regiment niet wilde vechten. Bij het garnizoen van Napels hebben mede talrijke desertieën plaats, hetgeen nog erger zoude zijn, indien de soldaten niet in de kazernes gekonsigneerd waren.

DUITSCHLAND.

Uit Bruchsal wordt het volgende gemeld, als een bewijs voor het hope gewigt der telegrafie, daar zij hier heeft gestrekt, om het verlies van menschenlevens te verhooeden. Den 25sten Augs. was de snelrein van 2 uren volgens gewoonte van daar naar Bretten vertrokken, toen men zich herinnerde, dat ten gevolge van eene wijziging in de dienst, de van Bretten naar Bruchsal vertrekkende goederentrein mede reeds op weg was, zoodat eene botsing tusschen beide treinen

was te voorzien. Onmiddellijk werd echter per telegraaf te Bretten kennis gegeven van het dreigend gevaar, en het mogt dan ook, hoezeer met veel moeite, gelukken, den goederentrein, die reeds een tamelijk eind wegs had afgelegd, te doen ophouden en naar het station terugkeeren.

— Op eene auctie te Leipzig werden voor eenige dagen onder anderen ook eenige medaillons van Victor Emanuel tot hooge prijzen verkocht. Onmiddellijk daarop werd een medaillon van Napoleon III geveild, doch er werd geen groschen voor geboden. Op de herhaalde vraag van den afslager: „Wat men daarvoor wilde geven?“ luidde het schier eenparig antwoord: „Niets!“

— Volgens berichten uit Konstantinopel heeft de sultan het grootkruis der Médjidie-orde aan Abd-el-Kader geschonken, ter belooning van zijn gedrag te Damascus.

SPANJE.

Den 26 Augustus werd te Saragossa een stierengevecht vertoond. De beroemde torreador Cuchares, een Aragoniër, had reeds drie stieren afgemaakt en de vierde verscheen in het strijdperk. De woede van dit dier is buitengewoon; de vaantjes der picadores worden doordien stier verscheurd, en met een sprong stort hij zich over de pallissaden onder de militaire wacht. Hij werpt een soldaat omver, die dadelijk in deerniswaarden toestand naar het hospitaal wordt gebragt. Plotseling springt hij over de barrière en valt woest brullende onder de toeschouwers, ongeveer 6000 in geal. De schrik en angst zijn onbeschrijfelijk; men gilt, schreeuwt, vlucht en verdringt elkander bij den uitgang, waardoor verscheidene personen bijna stikken. Soldaten met sabels en bajonetten en Cuchares met den degen in den hand vervolgen het dier, dat alleen tracht te ontkomen, doch niemand wil bezeeren. Eenige toeschouwers schieten met pistolen op den stier, doch treffen niet hem, maar andere toeschouwers. Eindelijk gelukte het den vluggen Cuchares den stier nabij te komen, en met een degenstoot valt het dier dood voor zijne voeten neder.

AMERICA.

Te New-York is de aandacht gevestigd op de onderneming van zekeren Lowe, die een luchtbal of luchtschip heeft vervaardigd, waarmee hij in 48 uren de reis naar Europa hoopt te volbrengen. Reeds is een proef met dien ballon genomen, die als volkomen geslaagd beschouwd wordt en waardoor de mogelijkheid moet gebleken zijn, om den loop van den ballon in de lucht te besturen.

— Onlangs ontving de thesaurier van het Amherst-kollegie van den heer D. Sears te Boston, die deze instelling steeds mild begiftigde, eene kleine, zorgvuldig gesloten doos, met het bijvoegend berigt, dat zij eerst na verloop van honderd jaren geopend mag worden, en wel op straffe van verbeurte der daarin vervatte gift. Men verdiept zich in gissingen over den inhoud en de redenen der gestelde voorwaarde. De meest waarschijnlijke meening is, dat de doos bewijzen van eigendom op bezittingen te Boston bevat, die voor den tijd van honderd jaren verpacht zijn, maar daarna in eigendom aan het kollegie moeten overgaan. „Maar, zegt de redakteur van het americaansch dagblad *Springfield Republican*, die nog zeer levenslustig schijnt te zijn, laat ons geluid hebben tot het jaar 1960, dan zullen wij er alles van weten.“

Klopgeesterij en Tafeldans.

III

„Alle goede dingen“ zegt het oude spreekwoord, bestaan in drieën, en om te toonen, waarde lezer, dat dit met middelmatige dingen ook het geval zijn kan, zend ik u hier het derde gedeelte van mijn artikelje over tafeldans en wat er aan vast is. Het belangrijke stuk uit de *Gids* van Junij, geschreven door Dr. A. Pierson, heeft mij daartoe aanleiding gegeven, want het heldert veel op, wat vroeger mij en wellicht anderen duister was. Want is het u ook niet bevreemdend voorgekomen, hoe verlichte en vooral vrome menschen te gelijktijd zeer helder kunnen oordeelen over andere zaken, en volslagen blind zijn, zoodra het iets geldt, wat naar het bovennatuurlijke of supranaturalistische zweemt? Goddelijk, heilig, wonderlijk en bovennatuurlijk aan den éénen — ongodelijk, onheilig, natuurlijk, zondig aan den anderen kant, zijn voor hen van gelijke beteekenis. Van kindsbeen af wordt hun ingeprent hunne rede te wantrouwen, liever blind te gelooven dan vlijtig te onderzoeken, van de belangen des geloofs geen zaken des verstands te maken, en ziet daar, dat zaad heeft vrucht gedragen — wat hun onverklaarbaar, bovennatuurlijk voorkomt, beschouwen zij niet bij het licht der rede, maar met de blindheid die hun geloof van hen vordert. Blind te gelooven, is ook inderdaad gemakkelijker dan te onderzoeken en met zich en anderen in gedurigen tweestrijd te leven. Het eerste kan, wij zien het menigwerf, eene rust schenken, die ons benijdenswaardig voorkomt, het tweede leidt vaak tot twijfel, pijnlijke onzekerheid en harde miskennis. Hoe velen zijn er niet, die het natuurlijk en vergeeflijk vinden, wanneer op sommige punten uw gevoelens van het hunne verschiit, zelfs daar waar zij-zelf de volmaakte zekerheid aan hunne zijde hebben, terwijl diezelfde menschen u verketteren zullen en veraschuwden, als gij iets anders geloofd dan zij, in zaken welke de mens helijke geest nooit geheel, maar slechts bij benadering zal kunnen bevatten.

Maar aangezien Dr. A. Pierson de zaak in kwestie beter uiteen heeft gezet dan ik zou kunnen doen, zoo beveel ik de volgende regelen in uwe aandacht aan Dr. A. Pierson. *Gids*, Junij 1860, pag. 779.

„De gemeente niet alleen, ook theologen verwarren niet zelden de begrippen, die de woorden: *bovennatuurlijk* en *goddelijk* ons vertegenwoordigen. Ook daar, waar men blijkbaar slechts weinig heeft nagedacht over het regt, waarmee eene scheiding tusschen het natuurlijke en bovennatuurlijke wordt aangenomen, wil men die scheiding toch niet prijs geven; en menigeen, die geheel onbekwaam zou zijn, om den wijsgeerigen grond van die scheiding aan te wijzen, wil er toch niet van hooren, dat men het bovennatuurlijke zou mogen ontkennen. Vroeger heeft mij dit dikwerf bevreemd. Ik vroeg mij-zelf af, waaraan die liefde voor het bovennatuurlijke, dat mij en anderen zooveel weerzin inboezemt, toch moest worden toegeschreven. Achtling voor hen die deze

lieble koesterden, verbod mij hier enkel aan bij te denken. Hoe werd mij alles helder, toen ik begreep, dat het bovennatuurlijke bij de meesten van die er sterk aan hechten, niet beteekent wat er wijsgeerig spraakgebruik onder verstaan wordt, volkomen gelijkniidend geacht wordt met het goddelijke. Op zich-zelf is deze verwarring van denkbeelden volmaakt onverschillig, maar zij wordt gevaarlijk, de gevolgtrekkingen, waartoe zij voert. Is alle bovennatuurlijke het goddelijke, dan is ook het natuurlijke het ongodelijke. En hier begint de dwaling te schen. Nu wordt het leven Gods streng geïsoleerd van leven der natuur, wel niet in de theorie, maar in metterdaad. Het volk komt daar rond voor uit, oorlooft eene pastorale herinnering:

„Ze was vroom en goed, de herstellende kraak, wie de geneesheer het gebruik van vleesch had geschreven, vervuldiger dan haar ingeteerd fortu, haar won toestaan; vroom en goed, maar hareden den omtrent voeding waren vreemd. Want toen ik het sommetje ter hand had gesteld, waarmee zij den den slagter naar haar woning kon lokken, heette at ik dagelijks drie pond vleesch, domine! en ik een ligchaam, dat het goed kon verieren, als Ge zegen niet gaf, wat zou het baten?“ Melieve, mijn verwonderd antwoord, is het nog niet ge Als God u vleesch geeft en een ligchaam dat hateren kan, welken zegen moet Hij er en dan nog ven?“

„Nogthans had deze kranke de prolegomena supranaturalistische dogmatiek nooit gelegen. Zo gij, supranaturalistische theologie, dacht ik bij het gaan: het vleesch komt van den slagter, welken en wat van den slagter komt, komt niet van Ge is zonneklaar! Iets dat men in den winkel haakt men betaalt of ook niet betaalt, dat zou van Ge men? Niet mysterieus genoeg!“

„Zoo zijt gij, supranaturalistische theologie, wat ook maar eene herstellende kranke!“ „Nu is het duidelijk dat als men het natuurlijke eene lijn stelt met het ongodelijke, niemand, die materialist of atheïst wil zijn, het bovennatuurlijke missen kan.“

BATAVIA, 27 October 1860.

Een en ander over het oude Batavia.

II

Wij vervolgen, gelijk wij aanvingen, om terwijl wij met ge schreden door sommige gedeelten der geschiedenis van treden, bij andere minder of nog niet bekend eenigen tijd, eenige oogenblikken te verwijlen. Zoo ook thans bij de vorming en regeling van zijn bestuur.

Batavia was niet gelijk Rome, in den aanvang een stad vrouwen. Geen sabbinsche maagdenroof behoefde daar hebben worden. Immers reeds tijdens de belegering van het fort de Engelschen en Jakatranen, waren daar binnen een de veertigtal, die met haar mannen den nood en de ellende beleg deelden. En dat ze zoo niet allen dan toch grootendeels landsche vrouwen waren, mogen wij gelooven, daar de vroeg mede naar Indië reisden. Immers reeds met de vloot, 1610 onder Pieter Both uitzeilde, gingen 36 hollandsche vrouwen mee, „vermits den soldaten en matrozen toegestaan hunne vrouwen mede te mogen nemen;“ later, in 1620 volgt Valentijn, „zonden de Heeren XVII vijf of 6 jongters uit, die Compagnie's dochters genaamd werden, en van alles dat zij noodig hadden voorzien tot kousen, nen, hemden, en verdere kleedren toe.“ Men ging later met het uitrusten van zulke compagnie's dochters. Men vaak bij het aan wal stappen een opgetoomden hoed, en ren als de marketentsters, en waren in een soort van amazonen gekleed. Wie ze waren? Valentijn antwoordt daarop: „I moet men met de soldaten wijven niet verwarren, hoewel veel adellijker zijn.“ Elders zegt hij van haar, dat zij jonge aankomende vrijsters, dochters der E. Maatschappij genaamd trokken, en met een hoed met pluimen op 't hoofd, Schoon deze van 't slegste soort waren, werden dezelve in den voor gebradene peerkens gehouden.“

Nicolaas de Graaff, spreekt meen ik, in zijn „Oude spiegel,“ ook van haar, als van andere. De toevloed van yven uit de mindere klasse om naar Indië te gaan moet in voorbij het midden der zeventiende eeuw, een halve eeuw tavia's stichting zeer groot zijn geweest. Zoo toch verba „want bijaldien dat de heere Bewinthebbers konsent g yder vrij mogte mede varen die wilde, ik geloof datter met luyden op de schepen soude wesen als manvolk, waer maals grote onheile twist en tweedragt soude ontstaan, en magger niemand mede gaan, als bij eendragtige toestemming Bewinthebbers, ende ook niet meer als seker gotal, welke de schepen worden verdeelt, en yder na zijn qualiteit w accomodeert, maar al die vrouwluyden die anders mede als met consent en toestemming van de heere Bewinthebbers niet anders als een deel uitschot en kanalie, die haar de de schepen in zee gaan, onder de matroze komen te v of komen haar in soldaats of matroze kleeren te verkleed met haar aan een bak,“ enz. enz.

Zoo bevoordeelde dus de Compagnie, geheel in den haar bedoelingen met Batavia's stichting, de uitzending huwde vrouwen naar Indië. In die jaren was het voornam anders te Batavia gesteld dan in lateren tijd. Toen de hollandsche vrouwen, haar taal, zeden en gewoonten dan ook vaak, aldaar de overhand hebben gehad, en even heerschende zijn geweest, als ze later door die der h borene zoo geheel verdrongen werden. Zoo zelfs, dat op het laatst der vorige eeuw, met haar echtgenoot h trekking uitgekomen, zich genoodzaakt zag, gelijk mij ter vaak verhaalde, om de vaderlandsche kleeding en co de sjaia cabaja en condee te verwisselen, wilde ze niet mesvereenigingen om haar vreemde en zotte kleeding ehen worden. Zij kon er echter niet toe komen, hoe het ook vond, ja sommigen het haar zelfs als een gebod yodding toerekenden, om zich de beteloope te laten op toen, zoo prachtig van guind, en vaak bezet met edele een voorwerp van bijzondere luxe en trots was, en in de voornaamste dameskringen.

Wij zien ook op dien plaatten grond van Batavia, de stad, door een bogt der rivier en de Nieuwpoortgracht en ingesloten, toen reeds in erven was verdeeld, en schijnlijk zullen zij de buitenplaatsen van het Batavia geweest zijn. Gedurende de belegering trok men achter de redouten en wachthuizen de Nieuwpoort, waarom zij ook genaamd wordt „het afgeenden der bij ons geraseert ende verbrandt, uitgezondert de kerk.“

Van de gansche latere vestzijde er stad, aan den rivier, bestond toen nog niets. Wij zien er slechts de factorij der Engelschen „t Engels huys, zijnde bij ne geraakt en de muuren naderhand door ons voorts gera voor te komen dat den vijant, zich daar in quame van.

Dat huis nam omtrent dezelfde plaats in, later door de tugische kerk met haar kerkhof, thans door de kantoren meren Rueh, Cores de Vries en Roselje ingepanden, hooger aan de rivier, daar vooral, waar wij thans zoo Consuls-wapenschilden van deutsche rijken kunnen was „de clappushuin van den predikant „Dankert“ gehouden als wanneer de vijant de stad in 't zuidweste ger naderde.“

De overzijde der rivier was daar en hoogerop, nog overal met clappus en andere fruihtuynen" begroeid; alles werd gedurende den oorlog verwoest. Niet onbelangrijk mag hier de vermelding worden geacht, dat het toen alleen aan de Japannezen geoorloofd was "eenige Siry en Pisang, staande aan beyde de syden van de groote rivier opwaarts, misgaders op de ongenoteerde landen te plucken, die dezelve gekocht hebben op arbitrale correctie."

Het getal der Japannezen te Batavia was reeds zeer aanzienlijk in de eerste jaren. Zij vormden bij de verdediging van Batavia met de "Mardijkers" vrije inlanders, drie vaandels, zamen 210 man, en waren zeer dappere soldaten. Toen ook even zwerfsluisig verspreid in den archipel als de chinezen, zouden wij hen voorzeker ook thans bij vele duizenden op Java tellen, indien het kabinet van Jedo zijn op- en afsluitingssysteem, waaraan het thans wel vaarwel zal moeten zeggen, niet later, met zoon eenige volharding had weten te handhaven.

Miste de stad toen nog de huizen, kerken en verdere openbare gebouwen, die later haar roem en grootheid waren; het kasteel en de versterking der stad waren toen ook nog geenszins die van latere dagen. Het kasteel was alleen meer versterkt dan tijdens de eerste belegering in 1619. Van de bolwerken, waren slechts Westfriesland en Geldria, later Robyn en Diamant genoemd, tijdens het tweede beleg in 1628, "in steen opgetrokken." Saphier en Parel, vroeger Zelandia en Hollandia, "zijn gedurende de belegering verhoogd, vergroot ende met houtwerk rontomme beset en gesloten."

De trotsche en deftige gebouwen daarbinnen, de gouverneurs woning en die der Raden van Indië met de kasteelskerk, het gouvernement, en nog zoo vele anderen, verrezen eerst later. In dien eersten tijd zag men er nog de factorijhuizen Maurits en Nassau andere, die echter nu ook veldra zouden vallen.

Ook verrezen eerst later, na de uitlegging der stad, de muren van koraalsteen met hun vierentwintig bolwerken, die haar aan de oost- en vervolgens ook geheel aan de westzijde der rivier insloten.

De stad door ons volgens haar platten grond beschreven, mag wel geacht worden van 1623 te zijn, toen, gelijk we reeds meldden, allen burgers een contributie werd opgelegd "tot het uytleggen, begraven en versterken der stad." Later, na de verdrijving der Javanen ging men voort de stad te verfraaijen, en ook daar buiten te bouwen.

Na de bevrijding van het fort en de verovering van Jakatra, was Koen er aanstonds en ijverig op bedacht, om het fort te verbeteren en een nieuwe stad aan te leggen, "welke laatste binnen den tijd van een jaar een zoo geheel ander aanzien kreeg, dat men in den aanvang van 1620 niet meer zou gezegd hebben dat dezelve nog niet lang geleden, de zetel van een inlandschen vorst geweest was."

Allen moesten daartoe de handen zamen voegen, door arbeid en levering van materialen. Zoo lezen wij dat bij billet van den magistraat "een ieder gelast werd twee clappus-boomen, zonder cruynen, ieder 22 voeten te halen en ter vereischte plaatse binnen vijftien dagen te brengen, op poene dat die na te eindigen van de 15 dagen in gebreke blijft, in plaats van twee vier-sal moeten leveren of sal dezelve doen halen door anderen tot zijne kosten."

Deze diensteu waren voorzeker bezwaarlijk, daarom verlichtte men ze later. Immers wij lezen "dat de chinezen op haar verzoek ontlast werden van de lasten haar voor dato tot versterkinge van 't fort opgelegd, dog niet van de versterking van de stad en de stadswerken". De chinezen waren toen blijkens dezelfde ordonnantie ook een weinig meer belast voor hun hoofdgeld dan thans, "moetende zij maandelijks in 't begin van de maand een hoofdbriefje van den ontvanger halen en ieder 1/3 reaal daarvoor betalen". Daar de stad met geweld genomen, zoo goed als geheel door haar vroegere bewoners verlaten was, hadden de nieuwe bezitters slechts de erven met de vruchtbouwen in te nemen, om er zich woningen te bouwen. Deze erven, om niet uitgedield, moesten echter beschouwd worden als "ter leen, en dat de bezitters in tijden en wijlen recognitie daarvan moesten doen" ze mochten ook niet verkocht of bezwaard worden dan met kennis van twee schepenen."

Later werden die leenen echter verklaard te zijn, "als vrije eigene patrimoniele en allodiale landen ofte goederen", "mits bij verkoop, alienatie derzelven, maar eenelijk gehouden blijven aan den 10den penning van den verkoop ofte alienatie, misgaders in de erkenntissen der tienden van alle vrugten en gewassen daarop jaarlijks vallende, zonder verdere belastingen onderworpen te worden, en dat de ongeëigende Landen en Thuyneu zoodanig verstaan gegeven zullen worden."

De bewoners waren ook verplicht om "de clappus boomen voor haar deuren, tot circaat van de stad geplaat te begageren en dagelijks te begieten; op poene" 7) Verzuim daarvan werd de eerstemaal met 10 realen, de tweede maal met 20, de derde maal met lijfstraf gestraft. Ook mochten geen paarden, varkens, of ander vee los langs den weg loopen op verbeurte daarvan."

Ook werd bij resolutie van 6 Mei 1623 allen inwoners een contributie opgelegd "tot het uitleggen, begraven en versterken der stad." De stad had ook reeds vroeg haar grachten en bruggen, daar bij resolutie van 18 Aug. 1620 art. 7 bepaald werd: "dat de E. Compagnie de bruggen nog vooreerst zal onderhouden op verschoot en rembursement na gelegenheid." Zij had ook reeds vroeg een stadhuis, reeds bij haar eerste vestiging, waarin ook in den aanvang Kerk werd gehouden, en wier klok "driemaal daags, te weten 's morgens ten 5 of half 6 uren, 's avonds in de schemer-avond op 't poort sluyten, en ten 9 uren" moest geluid worden."

Dat stadhuis zal zeer waarschijnlijk een onaanzienlijk en slechts tijdelijk gebouw zijn geweest.

Althans zes jaar later werd reeds overgegaan tot den bouw "van een nieuw raadhuys, weeskamer, secretarjen en gevangenis" waarbij, voorzeker zeer vreemd en aanstootelijk voor de tegenwoordige dagen, bepaald werd, dat "een ieder, wie hij zij, daarvoor zal opbrengen en contribueren als hem opgelegd zal worden."

10) In Maart 1627 vergaderden de heeren schepenen voor de eerste maal in het volbouwde raadhuys. Daar in werd ook Koen begraven, "is egter zijn gebeente in dat graf altijd niet gebleven, maar na 't voltoijen van de Hollandse kerk in de stad, in dezelve overgebracht, alwaar zijn wapen.....boven het gestoelte van de gemalin- nen van de Heeren Raden van Indien, aan de zuidzijde der kerk te zien is."

11) Men bouwde ook spoedig een kerk. Deze buiten den stadswal gelegen, werd echter gedurende de belegering van Batavia, in 1628 door de vijanden verbrand. Daarom werd later weder kerk in het nieuwe raadhuys gehouden in de gemeene wandelplaatse van het stadhuis" dewijl vooreerst "nog geen kans was op een kerkgebouw 12). Dit nieuwe stadhuis "twelck gedurende den oorloch (1628) met vier wtstekende gaderijen versterkt ende met groff geschut gearmeerd is geweest, alwaar de Burgerij haar rendezvous hadden, nevens een compagnie soldaten van 100 koppen extraordinary wt 't casteels garnizoen tot assistentie van Burgerij en bezetting," 13) werd in 1652 weder door een ander ver- vangen, "maatig fraai naar de wijze dier tijden, doch hetzelfde was laag en kwam niet overeen met het toenemende aanzien en vermogen der stad". Daarom werd ook dat derde in 1706 weer afgebroken om plaats te maken voor het tegenwoordig nog bestaan- de in 1710 voltooid, dat door den "Timmerbaas N. Cammer, het ijzerwerk niet mée gerekend, voor dertigduizend Rijksdaalders gebouwd", en alzo Batavia's vierde stadhuis is. Zoo was men er dus, in die eerste jaren, reeds aanstonds ijverig op uit om de stad te vergrooten en te verfraaijen. Dat zij echter nog geheel een inlandsch voorkomen moest hebben, zeggen ons de "clappus boomen voor de deuren tot circaat van de stad geplaat", die later plaats maakten voor de deftige rijen van statige tamarinden en bloemboomen, alsmede de puggers langs de erven. Ook waren, gelijk wij voor die eerste jaren niet anders verachten kunnen, voorzeker de meeste huizen van inlandschen bouw, van bamboe met alang-alang gedekt. Immers ruim dertien jaar later werd nog een placat 14) uitgevaardigd; verbiedende, "het repareren van de riete huizen in de oude stad, dat is beoosten de oude gegraven Rivier tot den ooster burgwal der Tijgersgragt, tenzij dezelve 24 voeten aan alle kanten van de steene huizen met een hart of steene dak gedekt, op poene van geheel afgebroken te worden; en om tekeren tot het bouwen van steene woningen te animeeren, zal geld verstrekt worden, tegen 1/2 reaal pro cento, aan die onbe- zette gronden hebben". Ook Koen had daaromtrent reeds stren- ge bepalingen uitgevaardigd 15) verbiedende aan de burgers om rezeuse onkosten tot het repareren ofte maken doen van Riete ofte Bamboe huysen te maken, maar haar vaardig te maken

om daarop steene gebouwen te zetten". Bij verzuim daarvan zou- den "de hoge overheden genoodzaakt zijn de Erven aan andere, die steene woningen willen maken, te geven", terwijl den vroegereu bezitters alsdan andere plaatsen zouden aangewezen worden "om bamboe huysen bij provisie te maken". Intusschen moet Bata- via ook reeds vroeg steenen huizen gehad hebben". In 1629 toch werd een uitdeeling van wapens gedaan onder hen, welke "de zwakste steenen huysen hebben, om door de inwoonders der- zelve bewaart en in tijden van nood gebruikt te worden." Deze steenen huizen waren echter meestal met alang-alang gedekt waarom Koen ook beval "zoo haast de materialen daartoe te be- komen zullen zijn, dezelve te voorzien met een pannet ofte tiche- en Dak" 16) Ook was reeds van den beginne af aan orde en regel lgesteld op den aanbouw van huizen door een "authorisatie op bailluw en schepenen om keuren te leggen op 't suyveren en schoon- houden der straten en op ongeregelde timmeringen. 17) Dat de bouw en reinheid van Batavia echter nog langen tijd veel te wen- schen overlieten, zegt ons een placat, zestien jaar later door van Diemen uitgevaardigd 18) gelastende: "1. dat alle die huizen off gronden in de heerestraat en princestraat" — beide nog gedeeltelijk bestaende straten, die regtlijnig van het stadhuisplein naar het kasteelplein liepen — "gelegen bezitten, dezelve in den tijd van twee maanden, hare straten moeten hoog en met coraalsteenen bestroijen". 2. beguame gemetselde goten te maken. 3. dat men de burgwallen 3 1/2 voet van de clappus boomen gelijk voor dezen, zal opheffen met behoorlijke waterlossing, alles op verbeurte van 6 realen, en dat het opgemaakte werk tot hare kosten zal gedaan worden". Voor ons ligt een platte grond van Batavia van het jaar 1628, getekend tijdens het belegerd werd door den vorst van Mataram. Wij zien daarop hoe de nog maar negenjarige stad reeds wijken, straten en grachten, kerk, stadhuis en meer had, door versterkte wachthuizen en redouten omringd en verdedigd werd. Zij was toen, gelijk noodzakelijk was, als onder den rook des kasteels, nog maar aan de oostzijde der rivier, gebouwd; had echter toen reeds de gansche lengte, welke zij ook later be- hield, van het kasteelplein tot aan de Nieuwpoort. De breedte was ruim een derde minder dan later. Slechts één gracht, later de zoo beroemde Tijgersgracht, liep toen van het zuiden naar het noorden door de stad. De Caasimansgracht, daar achter, die ook de gansche stad doorstroomde, met de binnen- en buiten gracht, alsmede haar tusschen liggende wallen en bolwerken, zijn van lateren tijd. Die stadsruimte was ook toen reeds bebouwd, uitgezonderd daar, waar later de Nieuwpoortstraat met haar blokken huizen ter weers- zijden, het hospital, thans de Bank, en de groote kerk, thans de kantoren bewesten het stadhuisplein, verrezen. Ze was echter nog geenszins zoo vol gebouwd als later, toen, geheel naar vader- landschen trant, de huizen en daaronder zoo prachtige, vol sier- lijk snijwerk en verguldsel, naast en aan elkander in de straten en op de grachten verrezen. De huizen waren in dien eersten tijd meestal nog onaanzienlijk, van steen en bamboe gebouwd, ook de eer- ste, gelijk wij hoorden, nog langen tijd met riet gedekt; overigens waren ze omringd van grootere of kleine tuinen, en verscholen

onder het lommer van vruchtbouwen en de kroonen van rieke palmen. Het stadhuis stond ook toen reeds omtrent op dezelfde plaats, als het tegenwoordige, slechts een weinig digter naar de rivier. De kerk echter, tijdens de belegering verbrand, stond aan de buitenzijde der zuidergracht aan den rievarkant. Overi- gens waren de blokken huizen tusschen het kasteels- en stadhuis- plein, ook even regthoekig en op gelijke wijze als later, door twee straten en drie grachten verdeeld en gescheiden.

Onder van Diemen werd de stad echter meer belangrijk ver- fraaid en uitgelegd, ook aan de westzijde der rivier, toen nog weinig aanzienlijk, daar hij de betaling van den zevenden pen- ning op de "maandelijke huur der bamboe of riete huysen en erven daar," eischte, "tot zoulagement van de excessive kosten van muuren en fortificatiën der stad". 20) Van Diemen "een on- gemeen gaauw en schrandere man", gelijk Valentijn verbaalt, "die een schoone pen voerde en een sierlijke stijl in 't opstellen van zijn zaken had", deed zeer veel voor de verfraaijing van stad en kasteel, hij gaf Batavia zijn eerste waardige kerk in 1640, een kraiskerk, in 1733 door een achthoekige vervangen, steeds de hoofd en nederduitsche kerk van Batavia, later onder Daendels afgebroken. Ook werd onder hem de kasteelskerk gebouwd. "Dene twee kerken waren in 1640 aangelegd en ieder persoon in dienst der Maatschappij was verplicht eene maand zijner gaadje tot de kosten te verstrekken." 21) Dat van Diemen echter ook ruim het zijne daartoe zal bijgedragen hebben, behoeven wij niet te betwij- felen, dewijl hij bij zijn overlijden nog 40,000 Rijksdaalders ver- maakte tot den aanbouw van een nieuwe kerk. Hij voltooide ook grootendeels den bouw van het kasteel en zijn woningen, en gaf tevens aan Batavia zijn eerste latijnsche school onder Johannes Stertemius, waarop uit de arme weezen van Batavia twaalf van de "gauwste en de goedaardigste Nederlandsche en Mestice jongens", voor rekening der regering geplaatst werden". 22)

Aangekomen schepen te Batavia.		Aangekomen schepen te Batavia.	
DATUM.	VLAS.	NAMEN DER SCHEPEN.	GEZAGVOERDEES.
October	21	Nederlandsch..... bark	Wertkapella..... A. B. Crug.
		Ned. Indisch..... bark	Bacht Masters..... Said Alhabassij.
		stooms.	Samarang Packet..... J. F. Scheel.
		Bremer..... schip	Johann Lange..... J. Lamke.
	25	Gouvernement..... stooms.	Java..... H. F. Bernoster.
		Nederlandsch..... bark	Jacobus..... J. J. Loon.
		Ned. Indisch..... bark	Laura en Adele..... H. F. C. van Noél.
		stooms.	Luchmadie..... Sech Abdulla.
	26	Nederlandsch..... schip	Oenarung..... S. van Hulsteijn.
		stooms.	Electra..... H. Wegman.
		stooms.	Zeelandia..... Blaakert.
		Amerikaansch..... stooms.	Jacob Roggeveen..... J. van der Marken.
	27	Ned. Indisch..... stooms.	Cygnus..... E. Mosez.
			Prins van Oranje..... J. Prius.

Vertrokken schepen van Batavia.		Vertrokken schepen van Batavia.	
DATUM.	VLAS.	NAMEN DER SCHEPEN.	GEZAGVOERDEES.
October	23	Nederlandsch..... schip	Argus..... J. R. Shit.
		Ned. Indisch..... bark	Twee Gezusters..... J. Kerkhous.
		Ned. Indisch..... bark	Batavia..... Oef Soewie.
	26	Nederlandsch..... bark	Zeevrijheid..... J. P. Graadt van Roggen.
		Pransisch..... bark	Albert Boreij..... E. A. Wegener.
		Deusch..... bark	Emely..... C. Hansen.
	27	Nederlandsch..... bark	Constantia..... E. Vonck.
		Ned. Indisch..... stooms.	Koningin der Nederlanden..... E. Lewis.
		Engelsch..... bark	Samarang Packet..... J. F. Scheel.
		Amerikaansch..... bark	Carl of Haidruchs..... Smith.
			Agnes..... Lytle.

In lading liggende schepen te Batavia.		In lading liggende schepen te Batavia.	
VLAS.	NAMEN DER SCHEPEN.	GEZAGVOERDEES.	RESTERING.
Nederlandsch..... bark	Henriette..... J. van Loenen.		Amsterdam..... Haager & Schuurman.
	Eva Johanna..... H. de Boer.		
	Uijsses..... F. P. A. Mollinger.		
	Jacqueline en Elise..... J. H. Krukenberg.		Tagal.....
	Jacobs en Christina..... J. P. F. Jaski.		Amsterdam.....
	Cornelis Houtman..... J. H. Rolman.		
	Willem Kroonpr. der Nederlanden..... Zetteler.		
	Constance..... Kimmerer.		
	Grootmeester Nationaal..... F. A. Giesse.		
	Vooruit..... Kool.		Soerabaja..... van Ommeren, Rott & Co.
	Theodora Mechelds..... D. Boelhouwer.		Amsterdam..... Paine, Stricker & Co.
	Rhodus Feith..... Lammerts.		St. Davids Eiland..... MacLaine, Watson & Co.
	Maria..... van Wulven.		Nederland.....
	Burgermeester van Middelburg..... K. Hoek.		Nederland.....
	Johanna en Geertrud..... B. Fleus.		Nederland.....
	Catharina Maria..... A. F. Schuchardt.		Nederland.....
	Doelwijk..... van der Putte.		Nederland..... Mettendorff, Wilman, Ruy & Co.
	Tonia..... Zeeman.		
	Eersteling..... G. C. Mann.		
	Biesbosch..... J. H. Magge.		
	Anna en Helena..... P. Don.		Samarang..... B. Kopersmit & Co.
	Zwerver..... F. Frautzen.		Pudag.....
	Amsterdam..... G. F. Wiegink.		Soerabaja.....
	Kosmopoliet..... J. Bouten.		
	Wilhelmine en Elise..... M. Pribe.		
	Gauje en Maria..... J. Kruyt.		
	J. C. Schotla..... J. P. van Beest Hoile.		Soerabaja..... Tolson, Hunt & Co.
	California..... de Wijn.		Soerabaja..... Kugelhard & Co.
	Landbouw..... P. A. Kleijenberg.		Soerabaja..... C. Bahre en G. Kinder.
	Laura en Adèle..... H. F. C. van Noél.		Samarang..... Refsot & Vinju.
	Bezoekie..... W. Rauman.		Samarang en Soerabaja..... E. Moormann & Co.
	Het Goeds Vertrouwen..... D. Kraan.		Soerabaja..... B. J. Jacobs.
	Ortelius..... F. H. Groote.		
	Hoatsu..... Koesul.		
	Bacht Mastora..... Said Alhabassij.		Soerabaja.....
	Eljezer..... Said Aboebakar.		Samarang en Soerabaja..... B. J. Jacobs.
	Fathal Hair..... Said Ali.		
	Fathal Hair..... Sech Abdulla.		Palembang.....
	Al Osmoia..... Sech Abd. Rachman.		Palembang en Singapore.....
	Sara Eleonora..... D. Schuymer.		Samarang..... Casaletto & Co.
	Sara Huntly..... Jones.		Singapore..... The Borneo Co. Limited.
	Syren..... Sinclair.		Singapore..... Pitcairn, Syme & Co.
	Richard Thornton..... G. Crouch.		Singapore..... M. rijn, Dyes & Co.
	Crouch Brothers..... John Robb.		Soerabaja..... Wilsou & Co.
	Leyen..... Black.		Soerabaja.....
	Harriet..... Robinson.		Cocos Eiland..... Morgan, Melbourn & Co.
	Mary Nicholson..... Ulrich.		Sydney..... C. Bahre en G. Kinder.
	Norseman..... N. Ingersoll.		China..... Dümmler & Co.
	Cyclone..... R. Bergfeldt.		
	Gottorp..... Mateinz.		
	Carlta..... Lamke.		
	Johann Lange..... Handen.		
	Hindostan..... J. H. C. Meijer.		
	Louisa..... Beireus.		
	Canoe.....		

Aangekomen schepen te Samarang.		Aangekomen schepen te Samarang.	
DATUM.	VLAS.	NAMEN DER SCHEPEN.	GEZAGVOERDEES.
October	12	Nederlandsch..... bark	de Zwaan..... K. J. van Heurt.
		Fransch..... schip	Julie Cezard..... E. Ropers.
	13	Ned. Indisch..... bark	Djadal Hair..... Sech Sabai.
		bark	Salim..... Sech Bahasoan.
	14	bark	Oenarang..... S. van Hulsteijn.
	16	stooms.	Atietoor Rachman..... Sech Banair.
		bark	Manseroen..... Said Segaf.
	17	schoen.	Machmoed..... Mohamad.
		stooms.	Banda..... J. C. Biering.
	18	bark	Radatool Djeus..... Mohamad Sa-ut.

Vertrokken schepen van Samarang.		Vertrokken schepen van Samarang.	
DATUM.	VLAS.	NAMEN DER SCHEPEN.	GEZAGVOERDEES.
October	11	Nederlandsch..... schip	Noach..... P. Wierker.
	12	Ned. Indisch..... brik	Hok Sing..... Tjing Kwan.
	13	bark	Hoat Hien..... Koesul.
	14	bark	Carolina Amalia..... G. R. de Vos.
	15	Hamburg..... schip	Tik Sing..... Oug Bang Soet.
		Ned. Indisch..... bark	Oscar Vidal..... F. Beutz.
	16	bark	So-oot Ban..... Sech Basie.
		bark	Tajip Kwan..... Hohamat Saleh.
	17	Nederlandsch..... bark	Ellen..... P. A. P. Weutholt.
	18	Ned. Indisch..... bark	Twee Gezusters..... F. Keuzenkamp.
	19	bark	Tjan Goan..... Lie Ik Hien.
		bark	Hap Goan..... The Gokan.

